

۱۹

جناب منہ وستی اور شکر
جائزہ و تمغہ

اصول
۲۲۲

خواب من و سی افندر رحمة الله علیه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم نستعين
نسيم چين اراي حمد ثنا اول پادشاه جهان افروز حضرت تيرنگ طراوت بخش
حديثه تقديسي اولسونكه جو بار شمشير گلزار عدالته روي زميني لاله زار امن
وامان ابدی و شجره باغ سگد و سپاس اولناج بخش شاهان جهان اول سلطان
غيب دان جنابك پيريه اكيليل مجيدي اولا كه جو پرتيغ جهان كير ملكه ابدية
اصلاح مراع كائنات ايتدي ۹ شهنشاه فرمان ده روزگار شهنشاهان و اما نرا
مدار ^{شهنشاه نور چشم ني ادمند} مدار رفاست طمذ و كمال صله است
اصل اول لواء احمد شفاعت حضرت تيرنگ نثار خجاي عوسس سپاسي اولسونكه لمعات
شمشیر شيريني ابد عالمون ظلمت كعنه فصلت كيه وب كمران اصحاب شفاوت انكله
راه مستقیم مهتدي اولدر نوال واصحابه زینور تاج اقبال اولكه هر پری تیغ
المس کون بر جان ربر غزابه خون اعدای دیندن ساحه زمینی هم رنگ کان بخشان
قد بزر خیر خوانان دولت خاقان کبیر و سر بر داعی اقبال و ^{بیت} العبد الفقیر بوجود
عالم کون و فساد و ملاحظه قد فرجه و انان و تفکر ده دریایی ماکحولیا به طالع قد بولیه

کوه کون

یعنی سنه سبع عشر و الف شهر ریش سال اول سال غارت
انجمنه اصل

کوه کون سنه کون اولوب کله ایدر و کله بوا یایده پادشاه شهنشاه فلک
بارگاه شریفه روی زمین صاحب فرمان سکندر فرین زیننده تاج و تخت شهر بار افروز
بخت افتاب جهان افروز مرجع دشمن سوز جهان کبر جمشید نظیر نا جدار اربور
شمشیر شهنشاه جم قدر عالی تبار بیدر بر بدر خسر و تاجدار خاقان بلبد مسند
سیر ارایی دولت سرمد السلطان ابن السلطان السلطان احمد خان ابن السلطان
محمد خان ابد الله تقی عونه و اید و شد و اساس سلطنته و شید حضرت تیرنگ
رکابنه یوز سوروب بلا و اوسطه سعادت تکامله به نامل اولیم با جو و کاهی تفقد
احوال فقرا چون تغییر طور بپوشای امکله کشت و کدار شهر و بازار ایدر کنی راست
کلیم و متغایانه ^{چاکلیا بربینه} خطاب ایدر بحوال عالم پریشانی اولدی و دستفیا تقیسی کمالن
بولدی دیبیم و زعم فاشوم اوزره بزبیر اصلاح مملکت منقلب بخت متقدم متعوض ایدیم
دیوانکار پریشان ابد که بیکجه کوش نشینر زاویه محنت ایدم خسته جاک عموم غزل
ایدیم ناکاه در بجه چشم جهان بنیمه پرده غفلت اهل صلوب مردم دیده غمزه غمزه
مهد راحت اولوب سیاح جهان کرد و روح نامشای شهرستان خیال ایدر کن

خداوند جهان کون
دوران جوانغ و دو
ال عثمان صحه

ناکمان بر طایفه جلیل السائین راست کلمه که هر بر یک ناصبه جالندن نور سعادت
 لامع و گلشن جالندن نور اقبال ساطع اولوب هر بری بر سیما ی نور پها اید خواه
 اوله رق بر غنچه فردوس نشانه بتدلیله از حشمت و قاریه بر رکشی رزگار ره
 قرار اید بر بن ذخی سایر خدام اینه خدمت اید رک یعنی سایه مثال عقیده کید رک
 مقام خدمتده طور و مبالایشین مجلس اولان دولتندک اشارتیکه بساط سیر حسن زار اورده
 اولوروم استندک بوطایفه جلبله کید در بلم و صورت قصبه دن رفیع بر رفیع قدم اول لستباه صر
 اقبال وار سردر نشین مجلس اولان اسکندر ذوالقرنین اولوب بنیر و نیارنده بجوم زاهره
 بیت الله مع قواعد کبی لمان ایدند سلاطین ماضیه ال عثمان قدس الله تعالی اسرارهم حضرتی ایش بوشاده اثار کوب
 غرام فی غرف الجناح
 سلطان کوب یعنی کوبه دولت احمد خانی اعراضه تعالی فی الدارین ظهور ایدوب عالم ظاهره کوب
 انصیادهم
 الای الای جاورسان شوکت نیای وزمره سپاهیان انجم استباه و یکجوبان زمین
 کلاه و اغایان سرسرفشان و وزرای شیرا اقران بحب المراتب بر لنده طوروب
 حضرت پادشاه انجم سپاه کلوب سمد برق رفتار آسمان کردارون انیدی
 فرود آمدن از آستان جهان سجا بریز آمد از آسمان دایره مجده خارج اسکندر

ذوالقرنین طرفه مقابل برقع تحت سیبایان او زره جلوس انیدی و حضرت
 ذوالقرنین طرفه مکالمه به آغاز ایدوب بوبنده با جیر و خنی ذوالقرنین کیسی مطلع
 خاوران شرق دن برودان مغربه وار بجه عالمی سحر شیمیر فرمان ایلست بر پادشاه
 حکیم مشرب کلمات حکمت امیرن استماع اتمک نه سعادت عظمی در خصوص اباد شیمیر
 حلیفه روی زمین اید مکالمه به تشلیوب نهال کل کبی سر سر کوش اولدم در روی توئی
 بنور فرصت جمال عرضید مثال لینه دو نیم و اول محب فرخ بخشک صفاسدن سایر
 احوالی او ندم گاه حضرت ذوالقرنین کتیک زبان بچوبیان ایدوب پادشاه عالم توجیه
 سماعه ادغان بوز لردی گاه پادشاه هنر لب در نشان شکر زبر ایدوب حضرت اسکندر
 اول بنات کلها دن سیرین مذاق اولور لردی کید رک جواهر کلام کوبسته ایش اول کید کبی پادشاه
 عالمک فلبیدر قلب مستقیم الاحوال اولوب حد اعتدال دن مخوف اوله به حال احوال بدن
 اختلال پذیر اولور امدی پادشاه مله عدل و اد سر ما به سدا و مرحمت و انصاف سبب جمعیت
 رعایا وجود رعایا باعث پریشانی بر ایدور دینله کده پادشاه خیر ظل الله حضرتی بر ایدوب کدی از قالدیکه صر
 کله کلبر کتختاری لاله رنگ سنبلی لویه زاله سر سبک پریشان ایدور بر معمار نوقدن سنگره

مشه کوران حمزه و جم جیب ریزو نیای لب ریخت در خواب
 دید که ای صاحب قرآن عالم تقیر دل بزرگ اورزه پادشاه هاده عدل و داد پیرایه منشور
 سعادت اولادش معلوم در و اول پادشاه که سرچشمه انصاف در بی نصیب در عین
 عنایت حدن محروم در اما مشکل بود که امداد عون حضرت رب الاربابی در جلالت
 زمان ده تختگاه سلطنت جلوس ایلیه ستمکارخانه عالم سر خواب و بیاب
 و خلق انشرفند استقامت حکم کباب اوله جدم مروجوم و مخفور له خداوند اعظم
 سلطان مراد خان طیبانه شراه بنه قلع سجویه رقص و احوال کون ممالک
 بدست هر قریب شرایت همایون همایه سلطانی برله عساکر دریا عروش کونزلدن
 برو و بوانه دک فرق بیله قریب در که سرفه و غریبه سردار لر بنه قمر اعداء دین کون
 سپهسالار بنین اولون بریل سزترک اوله نامه نجه مکر و هاست اختیار اولون
 مشا مناصب علمیه و مراتب سنیقه نجه نا اهل و سفیه الله و ستمکاره روی زنبور کونه
 بکوت قیامت قوی هر بل در باب عسکر نکالیندن رعایا ایله عسکر مایه
 عظیم عدوت نسه اینکند و نوب که یکرک محاصره و لسان محاکمه سبف و سمانه

مودی

مودی اولغینه اصل خلقنده سجویه سعادت مرکز اوله سپید جقوب نیه باغیه
 استقامت سر بر اولوب سر به نامه اولان پیر لروک بر فچی برنگ تالور دینی ربت
 معکوسه التی جمع اولوب بر برینه معیر و ظییر اوله رق بکاره طیل خروج ولولک اسبانه
 یوزوب جلاک شکارین اظهار ایلدیر و باغچه خاندان امر خیر خواهی اولان فولاد
 هما بومنده بایش جهان او با نعلنه منقرض اولوب سفور در نله قوللق سکته ملحق
 اولان دخی حق نعت پادشاهی بیبوب جلا لیک طویرین قوللقوب ممالک موروثه
 عثمانی بود در زمان بر و پادشاه استقامت اولغنه خانان رعایا سوران و برین او
 قولق بنم فولدر بکاتایع و فرمان آدی بچین بکاتایع شمشیر عدل و داد له صیانت رعیت
 و ضبط و ربط مملکت قابل اولور ای صاحب قرآن اگر حضرت سلطان غیب دان جلالت
 سیر سلطنت عثمانیه یا بکابو بله خواب انکیر امداد ایتوب معهور و ابادان اینکرمه سیر ایدیری
 ضبط و ربط مملکت وصل امور رعیت نجه اولور کور لیدی و شیم صفا کجی خیر عدل و انصاف
 ایله دامنه اخو زمان قیامت دک معطر اولدی و پادشاه عالم کلامه ختم ختام اورودده حضرت ذوالقوین
 دخی سمت کعبته اماله لجام کلام ایلیوب منجیانه سیر و لیکه ای پادشاه عالم سر سرتیه

جواب خواننده منصف اولی
بدر خانه عالم با و با نام

بقدره جلد بگوشین زمانه محمور و آبادان اولوب همان نیک و کلمه خور
و بیاب اوله یعنی سلاطین ما ضیاعا بنده بوزیر دستان رعیت آسوده کوش فراغ
اولوب همان نیک ایام سعادت انجا بگذره هر بری بر کشته حال صحابی با اولوب
قاله لا والله و رب الکعبه بود و لایب اسبمان میدان هزته سرگردان اولوب
حال عالم بر طور اوزنه قرار کشته در ای پادشاه جوان کف میثابی و فادینا اگرین بدو کم
دینا البسه نه بر پادشاه زمانه محمور و آبادان اولوب در نه خلق عالم انک شریفین
امان بولند در زمانه محمور و آبادان ایوبی با مکر حضرت
ابوالبشر آدم علیه الصلوة والسلام امله حوا بوعالم خاکه ببوط ایوب کنی هر بر اقلیم و دویوب
او جو زیل کر بان و نالان و بر کشته حال با بیان اولوب مدد کار در رب العالمین
کعبه بمر و از حرمه ابد و امن عوفاته بولسوب بلبسوب بطحای غیر دنی رزعه کوش نشین تو طر اولوب
می عالم محمور و آبادان ابدی و قعد قابل و قابل با خود چار جهت سا هره زمین
مقسم نعم الهی و طر او استایفه فیض نامتناهی انک قابل بر ادوی هابلی کشته خجوتی غدر
ایوبی شامت نقله میان اولاد آدومه دوشن آتش نفوسه جلیس ایکی فویه بود

ایکی اول کرده اینو یک سحر کاچ و بری پیمان اولمعه شمیر بار قنه و فساد بکبیر کسان
بل را لرزه در کار اولوب پنجم بوزیک فاده خاک هلاک اولان آدم فاندن
بهن دشت عالم طقت قصاده می عالم محمور آبادان ایوبی با خود اول شامت
کفر و فساد در حال عالم دیگر کون اولوب یعنی بر سر نه روی زمین اولان اشجار و فراغ
علاقه خیر و برکات منقطع اولوب مثلا شجر و غنچه و کرم شکره حجابی مصری به
برابر انکبر بوسکله کرده اول مطلع دیوان نبوت آدم علیه السلام خواب عالم فریاد
ایوب نظم تیرت البلاده علیهما و وجه الارض منیر فریح تیرت کل
دنی طعم ولون و قیل بشارت الوجع الملیح فوا اسفا علی هابل اینی قیل قد تصفت
القیصریح مجاوز ناعده و بنیعی البیس لیسر لایبوت بستریح و بوجوه کلما سکل
نظم جلوب بجه بملد بوسیط بخر اچا کاهنده کی نونس حشبه بسوزش زار بدن
سوزان کر بان انیکه می عالم محمور و آبادان ایوبی حضرت نبت علیه السلام با خود
صدر دیوان نبوت حضرت نبت علیه السلام جناب نعم المابده مسلم اولوقه قابل
خونیر اولاد دن بجه بوزیک بشارت کفوسایه لوابی صلواته بجمع اولوب حضرت نبت

صالحات دست
سید محمد

طیب دم تا بل ^{مطلوب} ایکیوز بیل انشدان حوت قبال مسایه کرده سزاده نشان اولوب
 اخوا لامرمد و کاری جنود مجیده ملائک ایله قابل خواتاری اجدادوب عین مستی
 مشهور موصنه اغشته خاک ملائک ایله بجه روی زینر خون لعل کون آدمین امریک
 لار اید کلر بده می عالم محور و ابادان ابدی حضرت نوح علیه السلام با خود سندی
 الشان رسالت نوح می الله جنایه تسلیم اولدنده خلق عالم شرفا و غریبیت پرست
 اولوب کذب بجه ایله اچوزار کتاب انکارن فسادا و کوفات ایله طغوز یوز
 انلی بل ساضه عالم دن رفیع سبایان امر و امان ارب هر کارده امر عالمک
 اولمغه کوشه کبوت قیامت قویوب اخوا لامر اذیت سفاطای قوم دن قاتر
 بشریه نوح طاق اولمغه رب لاته ز علی الارض قهر الکایون دیار کلام زبان
 معجز بایه کوز و کده دیبای تهر و الجلال تاطیه بشیه الله غضب جبار و الانقام
 راکب سینه نجات اولمگدن غیری روی عالمده ذی روح قویوب بعد الطوفان
 بجه زمان عظام ربیم کفره دن روی زینر کتبه رماله دنده می عالم محور و ابادان
 ابدی رفیع هو و علیه السلام با خود وجود بهیود هو و علیه السلام تبریف خنده نبوت

همه نوح
 عیسی

سفهاری

همه نوح
 عیسی

سزاده

سزاده اولدنده قوم عاده که طول قامت و ^{زیاد} دست و صورت قوه ایله سبیر مخلوقدن
 ممتاز اولمغین هر بریک کند اشوبی حد دن اشوب کمی عادلین و کیمی شدید و شداد بر
 سهمته تنقب ایله هر فاجو بلید فاعل لما یرید اولوب کینین وار ایدین خلاق جهان اونجا
 فراموش ایشلدی حضرت هو و اول خود پرستاری خدا پرستک وادی سنه
 سوق اچون انلی بیل لیل اولمغنه و سارا دعوت حق ایله ای اکتی لغمان بن عایه و مزین سعد
 اسمی ایله مرموم ایکی کسنه ایمان کوزوب اندرخی زیر کلیم خفادن اظهاره قادر اولدیر
 حضرت هو و اول قوم ضال و مضل ایمانندن مایوس اولوب پیراب ایله یکلر تباران
 اذیت و جهاد سنیه بکنه سه غویال بلایه دوندکه ه املاکدی اچون روی نصر غیر
 سجاوه نباره صالوب تنظیم ای فرارنده فیروزه رواق شمس از کس
 رنگاری طاق غنچه تنگ دل باغ توایم لاله سوخته داغ توایم مابک سیر سلسله
 عالم زین سکک این سلسله را بر هم زن نامزد کن نیرمین زول ^د سزاده عالمها
 سا فلما دیو علو تا نر سوز و کد از دن قبه لغزه کوب آسمان تور مار کوه ایشینر
 اولمغنه بی بل آسمان دن جنات فطرت در زمین جوب مرز و عاصم قطع اولد

ط

اخوان اول کوه خود را ز غلج چاره جوی بالا بر آسمان اولاد بر بالا فوه کوه
 مکره بیگانه خانه خدا اولان صمدون رشک فبض عنایت رجاسته اولاد کوزد
 منتظر باران احسان اولاد طرف فابض الشرف کعبه دن برابر باره سایه نمایان
 اولوب منبع باران رحمت اولن ملاحظه جسد شاهان اولوب رقص کنان
 دست ایشان منوبه اولاد مکر اول سعای برته زینر صاند قدی ابر ساهنست طوقا
 صر صر بر آتش پادۀ غضب انبش اول قوم جبار که زور بازو ده کمر گاه کوه اول دم
 یکنه ایل اورس لریر لرین ابر را اکبر اول ابر ساه یکنه طاهر کتور هیوب بو قدر طیب
 شدید طرفه العینده برک لرین کبی قمر جهنم بران اولاد بر حضرت اود علیهم
 ابد لغمان بن عاد و مریدون غیر یکنه فالجوب اول سهره چشم سداوی بناروی
 شهر لر ذات العباد کبی مرتفع کلشن مراد مکلف قصر لر معور کاشانه لر مرین صغایر
 بجه نور یلر قاعا صفا خراب دیاب باله فوهی عالم معور و ابادان ابدی
 وقت حضرت صالح علیهم با جو حضرت صالح علیهم سداوی کتگاه
 نبوت اولاد کوه دودال نمودت شدید و بطش مرتب اصحابی اولن طنظنه

این غرض از اخبار اهل حق
 این غرض از اخبار اهل حق
 این غرض از اخبار اهل حق

کفر و عناد لر یکنه اسما نه یوتب قوم عاد اصابت ابر علیه تحمل ابد مدد لر که اون
 بش قبیله یوز هر بر قبلیه ده اطفال و نسوان ماعد استیش یک دلاور مردان
 زور آورینر وارور اون کره یوز یکنه ^{زیاده} صفه ز صفت شکن یعنی پهلوان مرد افکنر
 اولوز یوز جباب صالح علیهم و حضرت قنار ذوالجلال در کاخه ناستر اکلیماته
 جبارت ایدر لر وی حضرت صالح بودجه اوزره اکی یوز زیل دعوت حق اورد
 بر سنگ سپاهن تولد ناقه الله کبی معجزه باهر و لشکره جنج تی عمر انه ضعیفای
 فوندن انجی برج کسه ایمانه کلوب باقیسی هر کر طغیانده ثابت قدم اولد لر
 محاطه ناقه الله ده ابد و کلری موافق و عهد و دن صکره قتلہ اقدام سداوی اکیون
 مقتدرم غضب غوز مغز جل جلاله اناری ظهور ایدوب اوج کونه دک اول کفار خاکسارک
 چهره لر ی غوب رنکلر و عجیب شکلده کیروب وردی کون اول ذوالبطش
 شدید امری ابد حضرت جبریل علیهم لسط جناح آند کده طاعن کبی آنشد صاحب
 بو قدر یوز یک کفاری طرفه العینده با یوز خاکستر اولد فوه فرار کاهدی اولان
 مداین و قرا اطراف و کافده باغ و بوستان و مزارع و کلستان یوز یوز یک میل

عبرت نای عالیان اولدغه می عالم معمور و آبادان ابدی حضرت ابرهیم
 السلام علیکم با خود بت سکر کفار لثم ابرهیم علیه السلام وخی برده نشین رحم مادر
 انکیر ظلمات ظلم نمزود و روی زمین شرفا و غربا قابلیوب حاشا الله العالمین بنم
 و بوب خلق جهانی زار و ناتوان اندکه حضرت خلیل الکرم اواره ظهور بتوتی
 کایانه ولوله صالغه باشدی بر کعبه اضام مرصعه نمزودی سیر لرزون سر کعبه اولد
 اسبانه وخی پنجه مهیب الشکل کونم حاله نمایان اولد و غندن ماعدنم و دعیر
 وخی پنجه وخت انکیز واقعه کوروب ارباب بتیردن استغفار اندکه بوانایمه
 و اوباکردن همد و جوده کله جک مولودون و جودکن و طمطراق الوهیتکه رخت و فرز
 و کوندا بر سگ کور یوز دیو جواب دیرد کلنده لعنری دین باش قورقونه دوومه
 اولایسم قریم صلیبی او غلم در بو کوشش فرزندنی قتل اندکه فکره ز عینت احتیاط عظیم المبوب
 اطفال بکناه خنفسه سبب اندکه اصح احوال او زنده الی سبک دن زباده طفل معلوم
 مقول سبب اولد دن کوره روی زمیزه لغز حاطه حانون زنده که جین قتل اولد و ارسه
 دیو اطراف عالم جلادان بی رحم کونزروب پنجه بوز یک مخذره عصمت پناه برده نشین

جنین اینه رحمی اولان بی گناه قتل اولوب خون معصومان مظلومان ابله کل مدور ز میسر بیضه
 احمر کفاره دونو کده می عالم معمور و آبادان ابدی ابرهیم علیه السلام حوامان رفته
 اولدغه جناب بتوت مابنه قوم نمزو و اذیت و جبار باشدیوب خصوصاً بتیلم شیطان
 لعنری ابله و رطه شقیق نازدن صکره احواط بجزر و عناددن ترتیب جویسش امن پوشش اوب
 جناب خلیل الرحمن ابدی اغاز حرب و قتال اندکه اول قتل لایزال جبار ذوالجلال الهنغ
 مخلوق تمدن پشه با جیر نوعه عکس نمزوده فرشو ترتیب صفوف نیزه داران ابدی سر
 دیو امر اندکه بوک بوک لای ای ای عکس کعبه صف ارای اولوب نیزه بارلق و دشمن بعوضه
 انداز لینه باشدغه جود نمزوده خوف و هراس در لرزه و شوب بر لینه لنگ و ناتوان و بک حتم
 نمزود او دستنه هجوم اندکه نمزود اول کلک هبابنه طاقر کتوره میوب برانه کیزان اولدغه
 خلوت خانه کبردی و سده باب بندی فائده مند اولدی احوال امر اولد پشه موزی
 بورنی سوراخدن قبه و ماغنه کوروب رقصه باشدی اول لعنری فرق کون فرق کیم سرت
 مدارنی طاشدن طاشه اوروب باشنه طاش طاشه قه قه فی ایچله احساس راحت انکیز
 سری دولت بر طایفی لعنری ایدوب پرده و ماغنه مرز و بی فرض خفیف ابدی صراجه

شروع ایدوب زیادہ ضرب راحت باعث اولیٰ غیر طلب از دیار ضرب ایدرک
 ضد متکار عاجز قلوب تا صبح روز قیامتہ دک خواب غدا بدن بپوش قالد رمقی اچون
 برت مانہ ضرب ایلہ ملعونی درکات جہنمہ کوندروی چار جہت ربع مسکوئذہ لروو
 پرست اولان کفار کسارک ہر برتہ برتہ ضعیفہ مستط اولوب برتیش
 حکم ریش ایلہ ملعوناری سیاستکاه جہنمہ کوندروب پشتہ پشتہ گشتہ لرون روی
 زمینگر گشتی دوکانہ دوندکدہ می عالم تمور و ابادان ایدی فرعون باوجود
 بو ظلمت ابا و دنیا مظالم فرعون ظالم ایلہ تنک و تار اولوب کفر و طغیان ہر حد زیادتہ تکدہ
 حضرت کبیر علیہ السلام بن موسیٰ بن عمران علیہ السلامک پر تو افتاب جہانگیر وجودی
 ظاہورہ بندکدہ فرعون بی عون زوال حکمتہ معلق وانفہ لکوروب جملہ دن بر کجہ سیر
 صحای منام ایدرکن بر جوان دل شوب موزون اندام الذہ بر عصائی تشبیر کلوب سربو
 خضر بربک فرعونہ اوروب پروردہ نمر و براوردہ عاظنی اکتیر فراموش انعام پروردگار
 اشدک و علم اعزاز طغیان اولوب وادی صلالہ کدک دیکدہ خوف و فرغ عظیم
 ایلہ بیدار اولوب واقعتی اصحاب تعبیرہ نقل اندکدہ جملہ غریب بر مولود غایت

۱۰ بوند بیدار کسی صفا اینہ نالک شہ صمد شہ

محمود صدر نشین منقبہ وجود اول کرک و کرسک و دو تک ہلاکی اللذہ معذر اولہ دید
 اول العینری دین بر قح کو تک حیات بی ثبات غمہ دوستوب اولکی کوتدہ اون ایلکی بیک
 حاملہ عورت ایلہ تمبش بیک طفل معصوم عاجزی طوطی شہ سیر شہ ایلہ بیک بیکچی کونن
 یوز بکدن زیادہ متحل اکل اولان خواتین عصمت اینی اسفاط چنہ اچون حوالہ جلا و ان
 بی رحم ایدوب اشکبختہ ایلہ بچہ عذاب ایدوب جلیب سے آلودہ خاک اولد و صکرہ اطراف
 عالمہ دخی قتل اطفال بکناہ اچون ظلمہ بشفقت کوندروب بولہ معصوم مظلوم قوزیل
 قالی ایلہ روی زمینر دکان قصابہ دوکدہ می عالم تمور و ابادان ایدی
 با خود حضرت کلمہ اللہ علیہ السلام ابرازید بیضا اظہار معجزہ عصا ایدوب
 شعبدہ باز باج اسلامہ سرفراز اولد و شکدہ غیرت جاہلیت فرعون بنی اسرائیل
 اظہار عظمت اچون باہامان ابن لے صرحا آیت کرمہ سے مصداقہ بر قمر عالی
 بناسدہ فرمان ایدوب رزلہ ارغاد و عملہ و خادون ماعد اللہ بیک معمار کادان استاد
 لیل و ہنار کوشش ایلہ بیدی بیدہ ابیح صورت پذیر تمام اولوب بر وجہ صفا بخش
 و عالم کبر اولش بیک عا و سدا و کل بیکہ فلک ہزار اکام مشابہ قصر صیان نما کور شہی

و غون کینک بویله معلا ضرده مرتج شین مسند استقلال اوسى خاطر انور کلمه ابرق
 کلوب حضرت قنار ذوالجمالون بر باد فنا اولسیر نیاز اندکده درگاه سلطان
 نیرالدن علامت قبول نمایان اولوب یوم زینت فرعونیده که نوم پر لونه عرض تحمل ابروکی
 کوندر اول کونده نه قدر و غون پرست لیسر کم و آرب جمله سے فخر التبه جمع اولوق لازم
 ابوی اول روز کار فرموده لیه حضرت ذوالجمال و الاکرام جبار ذوالاسقام ابوی
 جبرائیل علیات کوشه حیا غصنی اول بنا کرده رعوت و غون اولان دار
 کشتی اسس لازم الاذا سندن بویه ایلدیکی طرفه العیده بکرمی کره یوزیک کا و کتانی خیر
 مایه عذاب دوزخ اولوی و غون لیسر نو اثار غضب الی سحر حضرت موسی بن
 اسکله مؤمنان بنی اسرائیل کوشه بکوشه نومه مور مارانک اچون نجه بلد سل سیف
 طینان اکرده روی دشت و هامون سیلاب خون آدمیدن سفق کون اولدقه فی
 عالم محور و ابادان ابوی و قوه حضرت شعیب عبدالم با خود جباران بنی اسرائیل
 ناب و توان و مار فراوان ایلد کله کوشه عوزی آسمانه یوزوب سرست صیبا
 عباد اولمیلد بسمیرونت اولان شعیب عبدالم ک ربقه اطل عین بر ارقبه

ایتمد بکلر ندم

فخر انکسیر ما عداد امارت اوز ارضت و صفا و اوله قدری اچون اول قمار السموت
 و الارض جل شانه زمان دوی حله بایل اولان بخت النقر نام سفاک و ظالم بی باک فناکی
 انده مسقط ابروب سلم قبضه استعد اولان تیغ بی درینغ طغیان داسس بر تیز
 وزعه عمر بهود و مرجان ریز صیل الودید اولوب بیت مغد کلمت خون بهودون یولار شقایق
 زاوه دو دکرده می عالم محور و ابادان ابوی و قوه شعیب النقر با خود مالداران بهود
 بیت المقدس که عبادتگاه قدیم در داخل اولد ایزد امانه نامل اولور لرد بو خزان نخل اسرار
 سا بجان ایلد بانه کتور شکر بی اندر فی زور دست فر اعدا ون عارت اولوب
 مثلا خوانه خانه بیت المقدسه اندوخته تمت سلیمان اولان تحف کرانما به کجودون
 ماعد اکرده اولد ملوک بنی اسرائیل دن چشم جهان کور مودکی کینه جواهر که عید دن
 برودون صوفه احقاق قدس ابوی روایت صحیح اوزره پنش تک خرد اوسیم
 و جهر کتب التفرک داخل نصرنی اولد قنده علی التفیق سکر کوه یوزیک بهودی
 طلوعه نهنک بلا اولد قده که تیغ المانس کونون عبادتدر فواره شمشردن لایق قطع
 اولان سیلاب خون آدمیدن بر کره اداره اسباب انکه کتب تقسم با و المندی ساره

10

اراضی معدیه ننگ اروا پسند دگر نند دو نوب خون سرخ سازند خدایمندان برید
 بخت ارغوانه دو ننگه می عالم محمود و ابادان ایری با بکر فیه باغیه بود و ستم درین ریز
 لواء ضلالت جمع اولوب حضرت یحیی معصوم البه شعبای مظلوم علیهم السلام ^{قلندریه}
 و الانتقام اقدام نمکله حضرت قنار ذوالجلال ابکی دفعه دخی شمسیر کت تقری فانان بود و حاله ^{اروب}
 دفعه اولی ده بیت المقدس و کل بر من زمان عالمه اسم بود اطلاق اولو بر شخص
 قومیوب دفعه ثانیه ده اول دیار دن جا بگاه سازند اثر قومیوب اول میدان و دراز
 اندازه قیاس کلر باغ و راع و قوری و پنجه جا بگاه سروری و عشر نگاه محمودی خاک
 سیاهه یکسان ایروب نمونه قاعاً صفتاً اولو دفعه می عالم محمود و ابادان ایری
 با خود حضرت روح بخش معجزه کلام عیسی علیه السلام
 صدر دیوان رسالتی تیرتف ایروب هزار کونه نوایب و صد چند ثنایب اختیار نمکله دیار
 اده لوده و غیره اظهار دین حق ایروب دفعه ثانیه ده بیت المقدسی مقدم سعادت
 مقلندری ابله محسود فلک چاره میر اندکله نده نبی اسرائیل معاند لری و رای انکارون الشرن
 حرمین سر سوز اولو با بشیوب کبرک مکانه ملک به بودی اولو دفعه زعم فاسد ^{ممالک}

اندلسی اوزره قتل روح الله امت و بنت اندکلی ایچون حضرت جبار شد بد
 الانتقام جل جلاله جناب غیر الممالک روح اللهی هجوم ورطه محمودان خلاص ایروب
 بالاخانه رزین سفف اسپانه دفعه ای مقدای سر زنه محمود اولان او شوع
 نام کاوی ممرنگ صورت مسیحا کویتر مکله اول بد بخت کشتی طرادان بی رحم اخذ
 ایروب قناره سیاسگاه کتور دیدر او شوع کوه کئی فریاده کلوب ^{اذهب} مدد
 های بی عیسی بن بریم دکلم امر دینه بنبرک مسکله کتا او شوع کوردی کتله شفا
 اینموب مهمات صلب و سیاسنده ولوارم تسبیح اهتمام کلید لکله کلاب صید
 الاسنان بنی اسرائیل کوش بکوشه دران خون اودیه کوردونه نقد عیسی برت
 مؤمن و موحده و ارب صد پاره امکله اراضی معدیه بر که خون اولو دفعه می عالم
 محمود و ابادان ایری ^{با خود زمان بخاطر}
 دم دن تا عهد خواجه عالم سید العرب و الحیم صلی الله علیه و سلم کلچو بشوز
 بل انام جا بلینه که حسکام برج و برج در نه بر صاحب نبوت و پیغمبرونه بر پادشاه
 معدلت پرور و ارایدی بکله حکم غالب اولو دفعه هر کوشه ده بر شفی علم اولو دفعه

اولمغه اتش جگر سوزن دود عالم با بنشدی مثل کلب بن وایل نام عربک حکایت
 بسوس و یکله معروف بر عورتک دوه سه بر حایه استیاس نس بوزغله کلب اول شتر
 ناتوانی قتل التکله افر بسندان جناس بن مره نام مر فایرس نیره کذا رتوب بر زرم
 سنان اید کلبی با مال شتر مرک اید یک قبیله بک اید غلب میایسند آتش فته
 شرفشان اولوب کیدر گنج فایل عرب ایکی بلوک اولوب برایشانه مرغان اولور
 ع میدان فلا کیده نه باشد بوالندی فرق بل معذاری شمشیر خیز خور
 و قاتل خون افشان اولمغه خاک دبار عرب ایدم کلکونه دوندکده می عالم مهور و ابادان
 ابدی با خود حضرت سلطان الثقلیه و سید الکافین کیمه فقیه کیمه
 سوار افلاک و علم از لولاک در کل نازک مزاج لبان عدن عدانی تنال معتدل بر کعب
 کلزار بنی عا ششم امام لابن ماجه المصطفی صلی الله علیه وسلم دوی عالم سراسر خاستان
 شور و سر اولمغله کس منج سبقتی هندی اولوب هر قبیله انا لیبی مخلوق اتدن برینه
 طبر کن یعنی کی صوبه و کیمی آتش و کیمی طاعنه طاعت عبادت ابر کن بو قدر ادا دل
 سواد صلا تر اعتیادی ابا و اجدادی معبودن و نذرین محراب اسلامه سر فرو اتور کیمه

بهاون و انصار بهتر نراک پنجه لری دوشمن قانندن پنجه مرجانه دوندکده می عالم مهور
 و ابادان ابدی با خود حضرت سید المرسلین و خانم
 البینین حور سید بهر سعادت و ماه سپهر سیادت خواجه عالم صلی الله علیه وسلم بو ساری
 تنگنای قانندن سپهر بقایه خوام انکده صدر رسد خلافت حضرت صدیق اکبر جنابه نیکو
 ظاهر اعانه اسلامه سر افراز اولان خوشتران عرب کافه مرتد اولوب کون کورت مسلم
 اولان طری قتل شمشیر عدا تمام اید کلکونه ماعدا مسیلمه و انمو و العیر و طلحه الهدی
 نام استغای بدینا و اید شجاع نام کذابه عورت و عوای نبوت اربوب هر مرکب
 لواء صلا تر التوا سینه ارا دل عربین الی شیک معذاری مبارز جمع اولوب اندر حه
 دار النبوة مدینه به هجوم اتمردن موفم حضرت شیرینیه صدق صلی الله علیه وسلم
 اول کرا حان صلا تر شیخونه صفدران اسلامه نیکو اولوب منابر کونده ایدوب
 اون ایکی سحاق قالدورب هر برین ذلیر الینه و مریوب خصوصاً خالد بن ولید کیمی بسیار
 سرور سایر دلاوران اید مدت خلافت ایل بوده بران کوشه نشین فراعنه اولوب
 دوشمن دین کشته لر بله مائده کس همان خانه مار و مور و سماط کستر ضابطگاه

صلا تر اولوب
 در کوشه کیمی بسیار
 در کوشه کیمی بسیار

وچشم و طپور اولد قده می عالم معمور و آبادان ابدی

مای خود متکابی خلافت اسلام فاروق مینج الجباب عمر ابن الخطاب حیرت نه بوجیه اولد
س عده یکتا سوار تابت فنا اولجه به دک کمر بند غلام اولوب ایران و توران
و عهد دین و عزب و مصر زیننه متصل رایت ظفر را بره و کرده کرده عک کونور و ب
خلق عالم بر خطه آسوده اولم شکر معیزه بن شجه نک ابو لولو و بکله مروف فرور نام بر عک
علی الصانع صدای حی علی الفلاح ضحک شس ارباب صلاح اولور کن حضرت عمر ابن الخطاب
ساحه مسجدده آوده شکر جواب سحر اولان فوی تازیانه الصلوة خیر من النوم الیه بیدار
اید کر اول العزالت بن مزاج شراره نارکی برین صبر ایوب حضرت عمر کسبه بی کینه

زهر الودع

سنه درت سیرده محکم زخم آوردی آوج دانی مجروح خنجر غدا ایوب کند و حی گرفتار کند خنجر حضرت و
اخذ اولن ثور اولیجت کردن چنانقن مقطوع تیغ هلاک اولورده حضرت فاروق صلوات تاب ایوب باشار
قلاوه تقلید خلافتی اعظم اصحاب بن لایق مسند خلافت الی کنه نک کردن اوهاره بلیقی طریقده آوج
ایوب طریقده سوره او زده وار و اوه اولان مسند شس خلافت بر تیغ آوج کون زینر امام
یحی و خلیفه و مروض الاطی عشره قالد قده می عالم معمور و آبادان ابدی

یا خود

مای خود مبارکاه بلید ایوان خلافت جناب امیر المؤمنین عثمان بن عفان رضو ابد شرف
اولدده مسند شس حکومت اولان ارار ال بنی امیه مک شان مطالیدن اسقی
مصر و صلیب و عراق جمع اولوب روضه فرودوس ان حضرت شفیق روز محشر صلی الله تعالی
علیه وسلم دن حجاب اکتوب دار الحلافة عقیلی مجوم ابدتیر روایت صحیحه او زده کام
فرق کون محاصره اولوب مالاخوه در و اده حوم سراسی سید المرسلین دن فرجه اولد
بیل بر یح اللجه ناطقه سے کلبرک مصحف کر بدن تلاوت کلام الله قدیم ابد کن س غنجه
دولتمندن نهال بن خوانمندن ایروب خون مانق ذی النورین ابد صحاب بیضای کلام
اللی اوراق لاله نمان کنی لیل رنگ ابد کلنده می عالم معمور و آبادان ابدی

مای خود رتبه علیه خلافت و بر سنور و کالت وجود باهر کجود شس خدا علی المرتضی رضو
ابد نرین اولدده طرفه العین روی راحت کور ایوب کاه یوم طبلده معانده و کاه نر و اده
خوارج ابد کاه صغیره حضرت معاویه ابد معانده ایوب یوم عارک جکر سوزده با کدر
اصحاب رسول اللهدن صلی الله علیه وسلم الی بیک معناری بهادران مهاجرتی و مبار
النصارون رضوان الله تعالی علیهم اجمعین شس مشاوت اولد و غنن مای ابد یوز بیکدن روزه

عباد الله سر جسته تیغ زهر ایداردن بیشتر اولوب ممالک اسلامیه دن بیان امن
وامان بالکلیه مرتفع اولوب ناموس و بنسبتین و بر اول قدر حلالا ظهور ایلدی کی ذکری
موجب طلال و تبعی علی اولدی بوانا ده عدلان بی انصاف جو ذره شناسان شام اصحاب
برین خلت خلافتی دوستش خلد پوش ابر المؤمنین صدر غالب علی ابن ابی طالب دن صلح
ابوب حضرت معاویه به الباس اکیچون حکم ابوب اول حکم دخی روایت اولدوغی اور
حکومت مصر حاکم و منی رسول خاکک حق صبر کن ترغ اکثر تن ابدر کی عیسیز منیت قریب
چهاروب معاویه به دیر بکله بجه بوزیل خلق عالم کله فلک نیل رنک لیا بس کبود کون تا کسوب
ارازل شام و سعنا ی نبی آیه دن علی وال علی کوردو کی زخم شمشیر اذیت تضد باره
ازو کی جگر کوش لردن ارض حجاز قمر لاله رازنه دو نکلدی عالم محمور و ابادان ایدی
با جو حضرت معاویه علم او ارسطو اولق آرزو سینه و مویش
مسکال کیشای شور اکیتر اولنده مراجبت اناسده مصر عزیز هاشم خضره طعمه یعنی او جلق
و پروب ایلد دخی عسکر دخی بلخ شمار ایلد احاطه مدینه مصر ابوب فی الحال حاکم مصر اولان
محمد صید بنی اکبر و بار غار سید البیتر ابوبیکر هرنر بیک جگر کوشه سبدر صبه کند فرابوب

وجفانکله فزود

عاشق

اول خبان عالمی سر بروده بد بوی حماد بجه حبس ابوب و برتوز سوزانده برمان
ایندکله فکده کنا نه مصر و سهام حیا و اولان اصحاب رسول اللهدن و غیره گزاید و بنی کبر
قیمدن نه قدر سینه شاه مردان و ارب قتل اولوب خون اسلامیه نیل اهرنگ مصر
سرخاب اولد قده می عالم محمور و ابادان ایدی
یزید با جو و نبد بید و فاجع عتبه ولی عهد حضرت معاویه اولغیده صدر خلافتی طوبت ابوب
الناس علی بن ملوکهم مصداقجه زمانده اصحاب فجز کامران و ارباب دین متذل
ما عدام و همان اولدوغندن کاشکرت نور چشم فاطمه الزهیری جگر کوشه علی المرتضی
مردم دبدو مصطفی سلطان سردار شهیدان کربلا حسین بن علی المجتبی قتل کچون اول
عراق و عرب بی اولدندن زینر لواء منجسته مجمع اولان اشقیای آتش نهاد و متابعت
ابن زباید ایلد بره جگر سوز کربلا ده همراه حسین مظلوم اولان اصحاب رسول اللهدن
و غیردن نه قدر نفوس زکینه و ارب طعمه تیغ الماس کون نهادت آید کلدن
نازیر در ندر سر سعادت مند حسین مظلوم بدن شمشیر شمر لعین ایلد کسوب اهل بیتن برده نشین
حرم برای اجلال اولان خواتین و انکار و اطفال ذلیل و حقیر و محمور و اسیر لیبوت برورده

زرین کوشواره و خنجر اولی که زده بر سر هم زده بود زینجر اولی که کون کورش نازینان
 قاضی الطرف باشی قبایلیه ابق بزید پرست اولند راکب بود بیاق انواع تدلیل اهل خطه
 شاه کوندروب اولی که کوشواره بنا کوشش عرش اولان سرخون آلود حسین مظلومی
 بر پشت زرین آبه سپک کاهنه کتوروب کچده غزه بدرده کشته تیغ عذر اولان اجده
 و سایر قارب شجاعت نهاد که انتقام ال احمد و نالدم دوبرایت اواز میاهات
 اولوب خون شهدا سیمه شاه مروان ابله خاک سپاه زغیر نطع کلکونه و ندکه هی عالم
 معمور و آبادان ایدی بزم گفتن سبب معدت اولان
 با دست هارنزال عثمان اکرم الله تعالی فی الدارین دولتدنده سید صبیح العینب و کل شیش دیند
 ابله امیر کبیر شخصی مستبد الا حاکم اوسته ال قالد مدین نبی آدم قتل اولوز قله محمد
 با خود ملوک بی امه که یعنی حضرت معاویه ماعده ای اوج کسند در اول سلسله
 امیر المؤمنین حضرت عمر بن عبدالعزیز و برین بیدیک او غنی معاویه دن بغری شب و روز اندازی
 اسباب تیرتیب فسق و فحش و ايجاد معصمات سر و سرودن ماعده اقل اصحاب رسول بیانه
 و باران سید المرید خفته بد کویله مونس اولان و دیوانه خط زرین ان اعیان و ابته

سبت وصی سید البشیری نقش کبابه تختین اید کلکونه ماعده منبر کرده بود خطبه اربع الف
 ابله مقفی و سنج سبت ولعن امام اید کلکونه ماعده سبک سپاه حازه عوق زینر اقطر
 اولوب نجه یلدر اهل اسلام جمعه جماعتن کسند کدی عالم معمور و آبادان ایدی
 با خود اول عبید بن جریج یعنی بزید مدعی خلافت اسلامه ابله کبر مدینه رسول رب
 العالمنه عساکر شقاوت مائتر کوندروب لواء منو سوس و معکوسن مسلم بن عقبه الله و بر و ب
 اوج کچه مدینه رسول اللهی تهنب و عارت پرده نشینر عصمت اولان محمد رات بقای غده کلاری کبی
 تعرف ایدنا حضرت سلطان الانبیاء صلی الله علیه و سلم دن حجاب تمیوب اوزین بوز بکرا ق
 و فلجند کس و براق اولسون دیو تر قید و خلعدر و بر و ب خون کشتگان اسلامه شهر مدینه
 دو کان بقم فروت دوند که هی عالم معمور و آبادان ایدی
 با خود ملوک بی امه تک تلویث مسند خلافت اسلامه ایدندون ولیدین برین بن عبید
 بر کون مجلس لیس و طبریده نعمات جنگ و نای قولی غنه اوازه اران تیرتیب کور و مطر
 مجلس اولان جاریه غایبه که اول مجرده مذمومی مخزنه جماع ایدوب انکیر سیده جنب انکین کل
 امامت ابله نماز قلم دیو فرمان ایدی اصحاب مجلس و کده و محمدون ایدت الوب و اول فحیه

عکرنه غنکیر
 سینه شینر
 اولان سلیفی
 قتل و ماکلرینی

و لیدر از صوبه

سر مسک باشد اما نامه صار و سبجاه و محرابه کچوری هم جنب هم سرخوش
بر فاخته روز کاره امامت اندر دی جاریه دخی هر رکعت بر کونه نقش و صوت اقبوب
سلام ویر و کد لصدکه نگار اکنده محرابه بر جماع دخی ایدوب تمتمه و استهزاء دینی
زیور مجلسین ملک زینوی مشرب زمانه می عالم محور و ابا و ان ایدی

و با خود اول ملک بی دین بر کون حد ریشتر خشکاه غور اکیصر نصف نیرغدن
تعالی ایدوب و خاب کل جبار عیند آیه کریمه سے کلدکه تهور فرغونی ایله غضبناک اولوب العباد
اوراق مصحف کریمی کریمان امانی کبی پاره پاره ایلوب جناب رب العالمین ایله حضورتی
متضمنه بوظیفه معقولی انشا ایدی اوتعد کل جبار عیند لمانا ذاک جبار عیند

اذا ما جیت ربکم یوم حشر فصل بارت برقی ولید یعنی ای مصحف جبار عیند دیونی نور قودر
ایدی بن اول جبار عیندین محشر گاه قیامتده رگبه وارد فده کریمان چاک ایله فریاد ایدوب
بارب ولید بنی با مال ایدی دیو سکا بت ایله دینی با دت زینوی زمانه می عالم محور و ابا و ان
ایدی و تصحیح طاهیه ختیج با خود و حج بی دینی لعین و ظالم بی رحم زمانه می اینه
اواسنده عبادت و ایس ایله مستلط بر غدار کشتی اولمغیه خاوران شرفدن

قوان مغربه کلنج روی زمین خلقت ایله مال مال ایلندی کند و حضور مستوجب التقوی زنده جلادان
با مان الذن شهادت شریعت اجمن اهل اسلام اکیوز بکرمی بکدن زباده ایدو کی ایل
تعد او محاسبان اکنر انانی جنگ و حربه کشته تیغ عذر اولان عباد الله عدونی انجی قار
کراما کاتبین محیط اکنر کند و صدر نشین دارالاحزاب جنتم اولدقه خطه ابا لیتی زنده اندون کوس
بکرمی بک مظلوم و بی گناه بولمندی اول ظالم و خدا نام ترس کعبه الله واجب الحرام که کتابه ایوان
در کامی و من فحله کان امننا اکنر اوسته عسکر جلوب حرم بیت الله ناظر جبار ایل قیس
میخنی قوروب ایلر المؤمنین عبدالله بن بریر جابین محاصره ایله طرف طرف چو فده جلد سر
اغاز اولوب کج کوندر امر محاصره تمامدی اولوب بر کون عبدالله حج الاسود التذره کرحمه
بند نماز اکنر شکر میخنی حالت رکوعنه مصادف اولوب میان شکست اکنر عکبر حج
لعین داخل حرم بیت الله اولق اورزه اکنر اچروده والده سے اسما بنت ابی بکر الصدیق حضرت
که لقبی ذات المطاقیر ذکر کیر و بسکسته کفر بلورب حرب شفقندن رشحات
بصفت استند که ه بنم جگر کوشم حج کج ظالم و کافره زمان بر اولقون با مال خاگر اولق
تبرین مذاق بکدن همان شربت شهاده اولمغیه همت ایدو دیده که طهر اجوب شمشیر بران ایله میدان کار

زاده کردی و پنجه بوزکلب عقوری قاره جهنم کونزوی و کندولری حرمان کناره حوض
 و کوشرا لوب اسماک او غله نصحتی سامنه حجاج ظالمه تشوب ابر المومنین کرب با کلب صلب
 ایوب و والده رجا التینجه اندر مریه سردیو جار کلبه فرمان التینجه کلب مصلوب با طوب
 غیرت قین دانت النظار قینر ایکی بردن قوش نوب غیرت قوش غنی اربکی بر وجه مرارت موت
 ولد مداف غیرت سکه دن لذت کل کله اول طرفه ایکی بل الریقات ایتموب بر کون اول
 سمدن کون کنی جگر باره سن بردار کورب بو خطیب مبرذون انیمه شس دیدکی حجاج اسراف
 ایوب بو مرتبه دخی شفا غنر و بو امیدورب مدفون مطوره خاک الیسیر ظالم الطحایی کوبه اللک زمانه مر
 قوتوری ادم قاتدن حوده مرجانه دندکه می عالم سمور و ابادان ایدی
 سندی ای عدل و انصاف اولان پادشاه و سلاطین حاکمان ال عثمان
 زمان تیر غلنده کعبه الله طاس اتق دکل بیت اسه در دبو توحه مسجد لری او کندن بی طیل تعظیم صا
 خانه ابله کلیر ^{تعداد اضع درجه} مای خود دستگاه خلافت عظمی ال عباس اولده طرطنه
 دولتینده خاطر کلمه بر خسته ابقاظ ایوب الفتنه نائمة لعن الله من ابقظها قران کریم
 مخلوق مبدر قدیم مبدر دبو معتزله دن بر ایکی بی دین ^{تاریخ} استه تابع اولمعه عباد الله اتحان
 وینک

قدیم

قدیم رد بو صراط مستقیم کیدلری دیوانلنده انده سیاسته قتل ایدر لردی اکابر عماد شیخ
 اکل امام احمد جنبل رض حضرتی نمون خلیفه مجتوب کتورب غنر محبس مناظره اولمیدن نمون
 کشته ریب المنون اولوب اورنگ خلافت معصوم با مبدیه اولده امام ستر لیر محل مناظره کتورب
 کلام الله قدیم مبدر مخلوق مبدر دیوشمال اولده اللهک علی مخلوق ابله کلانی دخی مخلوق در دیکه
 جلادان زبانی شرب احصار اولوب اول محده اول امام عظیم الشانی مرتبه عقندن ساف اولمجه
 قرینخ ابله ضرب بود با انواع اشکجه به مباشرت اولده عسک اسلام فاید لری علمایه بو حیات
 نذر دیو خیر طاعتدن حودج ابدیه یزد با معصوم بالله سیم جانده دو شوب اگر چه دخی دغده اچون اما
 با سینی رانوسه آلوب کل رخ رنه کلاب افشان اولمشیدی اهل عنقیه اولده زندانه کونزوب
 ایکی بل اسپر بندوزندان ایکنر طرف رنج سکونه امر کونزوب ذوق بله حریب کوشه کوبت قتل در ایجه
 عباد اللدن جلادان بی رحم مال کلکوب عسکر خون شهید ابدیه آسمان ضمه کلکونه دندکه می عالم
 سمور و ابادان ایدی ^{حقا که ملت اسلام دن خلق قران ماده سنی بر محنت}
 وقوع بولی مشدر بو بایده اکیوز بیکدن رنایده عالم و مدین قتل اولمشه رباد هر مرال عثمان ثبت الله سالی
 اسسرد ولتم الی انوارض الزمان ایامنده نیرت سید الانامه مخالف وصفه افراطه قتل عام اهل اسلام

اورنگ

تعبیر انعام

جنبر

دیوانه پرده

امک و کل طایفه میبود و نصار اودن بر ذمی ناپنجیرک قتل لازم کف نصارت اسلام دنی بری
حکم اربوب یازدوغنی حجت شرعیة فاضلی مطابق عوادریو بابه سرب بر سلطانیه عرض اولو قده صورتی
دقت روزه فید اولوب اصل حجت حفظ اولو قده مکره صابطا سب است اولان صورت روهی لسنجه

اول شخص ناپنجیرک قتلته اقدام اولوغی محالدر عده شخصیته انسانی
من الی ج شریک باجو خلیفه عباس

اولان ابو جعفر و لغنی امام الدنبا ابو حنیفه خیرتر تک ابد کی نصیحت دین و دنیا دن رنجیده
خاطر اولوب اماک باینده نقلیه قضا با محال ایدوکن بیوب تکلیف قبول قضا ابدی امتناع ایدیک
العباده ابا بنده اول امام صلی الله علیه و آله حسب مدید فرمان اربوب در بر دولت ناپایداری اولان
ابی نزه نام ظالم ولی معنی نه بنام عوضی دو اکر اربوب بویاید به اهتمام نام انجمله علی القدر کجانب
کیرلین مجسده عجب و جاعدن محروم و ممنوع طو توب تا خرا مان روضه جان اولنجیه ذکر اطلاق
ایندرمین ظالم و عیب و نیک و لوله مظالمی جابر جهت عالمی نیجه نیکر سکان تاب خانه زمین
جواب راجتی خالدر روضه می عالم محمود ابادان ایدی آنه سرتک بیارک سرب اوزار دولت
اسلام اولان پادشاه زنده شهر یار عثمانی زمانه زدن امام اعظم رفو مند بنجر احیا ابن علماء اعظم
و کل امام اعظم تا جید رده دستارین تباردوب کرن و جین طریق علیک برینه فرسو سولیر اودی

بختگر

حصه او جانیته
مفصله

بختگر علمایندک و یوقام نند کوزر لر نند محمد باجو و خلفای عباسیه دن معصم
باللهو ک و زبری موبد الدین ابن علقی که رواقض سباب ^{بسیار} و برای ایدی آل عباس حکومتی
تخل اید میوب حقوق ولی النعمه کفران اید ممالک خطا و ختن سلطان املاکو خانی شیر ملک بغداد و بزرگ
ایروب متلا در رهیس با شیر شخص نا تر نشی راضی اربوب با شینی با کجلا تر نشی و خط اید باز و یکیم ای جان
خانان ترکستانا اگر ممالک عرب و عجم دروم صمنجه ملک مورک اولوق اراده سی جایز ارب غیره شهر فاند
عسکر ملخ شمار ناما رانله حرکت رکاب اید ستر که ان الله تعالی فیه شمشیر ال دیکین فرمان روی
ایران و توران اولوغی بو عید ناپجودن بدینتر و بعد القرائت بو باشی تر نشی اید ستر و پادشاه ابدی
و اول خط تر نشی اید ایکنه لوب و رویش کسبو وار سکنه کربنجه کتب اربوب بده کوزروی درویش
کبدر ک خان بابر کانه وار دی تماسنه کربوب باشن تر نشی اربوب او قو قو مکره باشن یازدن
کین ره سس دیش عمل اولوب املاکو دخی کور سس جواب اربوب ملک بغدادی سکا قید جانیته و بره سیم اگر
بوصحت حصولی میسر اولور و دیدی ابن علقی دن معدمانه بتدبیر مثلا با ستماره لازم اولان
و مالدر بو قدر عسکره لازم قطع مواجیب الموب و نقد و جایز و ارباب اسراف و اطلاق اربوب
بل و نهنا و خلفه تک مزاجه موافق و هوا سنه محتاب اوضاع ابدی جانیته بشدی املاکو خانو ک

در بای عسکری سپرد بسی خواجه سلف و سرحدی که مذکور است در حد ابراهیم کلین در بای چندی
 طوی تناسله کتوروب نامید بیکه حوالی بغداد و کلاوی در دیوب حتی بجا کران تا مارا طرف
 بغداد و اور و قدری آتش تپ و غارتگ دو دشر آتودی خلیفه کوفه کور و که سوال ایوب
 اول خانی صورت حدن فریاد ایوب پادشاه ممالک محمود که هلاکوی بر دشمن بی مان عسکری
 یکی بر در بای آتش نشان منوجه اولوب حوالی دار السلام کلین سرحدی منگنده اولان امرا
 کردن فریاد نامه لرکبه بولیه کوان نعت اظهار اید ز خاندک جواسن شمشیر سبانه جواله بر
 دیو الدن صاها بون آلوب قلاع سرحد او کینه و بر سوب قبا مان دولت غنوار لویه تختی خبر
 کونوروب بولیه زمانه سرحد کجی خبر حوازه فولکرت قتل امرایون پادشاه وزیر اولدن اب هلاکو
 کی خانه امیر اولتی یکدر سرحد کبی دلاور لری قتلن جناح اید کینه بایش بره نیروم دیدر سح
 باطل صحت باطل هیوده درلی مشکل بود که صورت حدن ظهور اید اندر حق بکایزه دایر
 اطاعتن خروج ایوب هلاکو خانه ملتی اولدی هلاکو خان صوابی بغداد و ضرب اطنا بارگاه
 اید و که در واره لر قبا نوب اطرافه فی الحال انار ابادانی قالی ذوق کونه قرب می صره
 آسائنده این علقی هلاکو اعزیزین تذکره لر پید ایوب بنیم عینت خطه بغداد دن مراد م صاب

زاده و الطهور
 نغمه آخر صحت

امر المومنین

امیر المومنین المنطقه قرابت اولمعه زنجلی کرمه ای اولان تیبی کینه پرده نشین نهان خانه خانه اولان
 قیرغی نامزد ایوب میانزده کرمه صفا حکم سدا تک ایوب دیکلین خلیفه وید کلری باو کارا بون
 چونکه خلیفه بولیه در مناب بود که آیین خلافت اید بارگاه خانه ایوب دار الخلافه عظیمی دعوت
 ایوب یتیم اسباب ضیافت ایوب و بولیه و سب بر ارکان دولت و کون آلائی شکلده زر
 ورنور عرق اولوب قلوب قوسن آچوب یکی طرفه عسکرتا تا رصف صنف قور وید خلیفه یکی شتراده سنی
 که ابوبکر و عبد الرحمن و علم افزین یکی او کله آلوب مغربان حضرت اولیای دولت و وجه علماء عظام و سبسا
 ملک اقسام بر کویه ایوبه و کوب بر سکو اید عازم بارگاه الحجازی اولوب در واره شهر عزم یعنی بغداد
 پهنسندن طشه جفیدل آه مغربینه بغیر یابجه آه حضرت علی الاحباب ابن خلفی شاهان عزیمت
 و خندان اول بنگاه امانه ایوب و درون بارگاه کیروب دانه بوس اهلان صکره پادشاه
 بن بکالام اولان ایدم بنی خلیفه روی زمین اولاد وارکان دولتی ایله طوعا و کرها میدان سبینه کتوری
 و نیروم منجه سده دوستی اید سز دینجه حکمی مبدانه جمع اولوب بنه اوغرا و تارین بلوب فرمان
 صادر اولدی خلیفه حلاوتی خلیفه موقوف طوروب کوزی فریاد سنده رفیق طریم شمشیر سبانه
 قبله خلیفه محل نامورده بر کرسی یا احباس ایوب اولان ایکی شتراده سنی کتوری او کله غلطان خون شهادت

نیز در این کتاب در بیان سیرت و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام و در بیان فضائل و مناقب اهل بیت علیهم السلام و در بیان مناقب ائمه اربعین علیهم السلام و در بیان مناقب ائمه اثنی عشر علیهم السلام و در بیان مناقب ائمه دوازده گانه علیهم السلام و در بیان مناقب ائمه اربعین علیهم السلام و در بیان مناقب ائمه اثنی عشر علیهم السلام و در بیان مناقب ائمه دوازده گانه علیهم السلام

بر بر سر این بر لبه خواص حضرتان سیدان شاه و شرفی در وای نشنیدید و طوبی استقامت
جوع اید طعام است که هلاک کند و او مانع شود و بر کرسی به احکام ادب و بر کرسی التوحید که
ایده مال مال ادب طعام کتور کبی بشکر و قاشق اید او که تو یوب بر چرخ کوزاج سن بویرک و الطیجانی
التغافات آنکه حلیفه که کسای خنده بچوب اولوب رزمکوک ماکولا متعوله نه غیبر که
مها مکره بکلیف ایدر سندریدی بس الطیجانی کسای و اسطه تر جان طبع البیان ایدای حلیفه
سوزر چو که زرمکوک ماکول اولو و غمی سماو مکره بانجون خزینه رک مال مال ادب و عسکر و کربل
حاکم از وقوع ایدر کتوی القاب اولوب عسکر خزانة کبک بازی ایدر سینه و افروزه و غلال مجنون است
اول کسای بله غنمه مستحکمه فارغ البال او تور و اعوان و انصار کسای و بجزه ملاکه و شکر
مانع اولو در روی دیو هزار تو خنده مکره میوان سبسته آغشته خاک خون اولو بانجون اصدار فرمان اولدی
شمسیر الطیجانی خون ال عباس ایدر کون اولو متناسب و کلدر و بو حلیفه بر حواله تو یوب بکربان
شکله ارادل تا تاریخین دین رندان کوب ایدر ملاک ایدر سبجان قد الموال مدل حلیفه
فرائی اولاده شهر بنیاد که مشرقات الهام حرم خیر العباد عالم بیت گمانی دار السلام امیر اکبر اول
عسکر در پای خوستن خواب و بایب اولوب سر برده خلافت کون کور مشرک از برده

معدرات

معدرات سبب بر ارادل تا تاریخین رندان صو معتقد و تصرف اولوب ایدر کت خانه لوده
اولان کت و تفسیر و احادیث و مصاصف بی نفعی عموما و جلیده و کوب التی کون و جلیده کتاب اولو
کجکه و که محقق اولوب ایدر ممالک اسلامه بر قبیح تو یوب رجالت سندن کمنه قلب ال عباس منقرض
اولوب و غیب بنیاد و او جویز تمسک یک آدم کشته تیغ بو عدل و ان اولوب سر حد صحن ما جن و ان
السلام بنیاد و کجکه ممالک ایران نوزان ده انه از الفاطح بون بیرون برده شمشیر و طغیان اولان
امم لایب و لایب هر کله رندان رنیش نورش سببان بر نه و دند و کده می عالم سمور ایدان ایدی
و اول بن علی و دیگرای و زیر خاین کشتنی تک و لی نمته ایدر که خبانت قیامه و ک نقش صحیفه
روز کار اولوب نوزی فاره در بر و اواره قابلدی تمام مراجه مکره عیبه بن اوزره حکومت بنیاد
بیر یعنی طلب ایدر که ایلیخان برتیب دیوان ادب علی زو سله شهاد اول خائن با دین بنیاد و خط
ایدیکی سن با عهده بوجانه دانوک پرورده احسانی و بر آورده انعام فی کرانی اینک و بر و موله
س بقای استثنای و فی بو عینک ملک مودتین عسکر در با حوشنزه با مان ایندرب و بو قدر بود
بک امی طوره تیغ ملاک ایدر و کده مکره و لی نمته که رحم الیوب بنیم کبی می با ن باغی الهده نوشت
و سبسته قتل ایدر و سس سنو ک کبی خابندن نه خیر متوقدر اگر سکا و عده امان کجک ایدر
سبقت

و ابا و ابا ایدی ^{که در این کتاب} با خود سخت نشینان افندیم مردن سلطان چو آنکه وارث
 مکی اولان نکلنا صحر محمد زمانده بازار ف و رواج و کند و کسی اظهار شتابه بحال ایتماج اوزره
 اولوب مثلاً قنده بر دخترا کتره اختر و مجوبه و ناز پرورد و ایتیدر سبب جبر کتورد و سر برده صفه
 در اعوشل نیکد کتوره اول نازین نازوک و نونک ساق سبب با و غده مطر اس حکم منده چکوب
 ۴ ز چوکس امیده و عادت اولش کنوده ۵ دوبرک کل بهم آوز غلام کس کرده دپوشک
 نظمه جکده کلری موعنی مبارکی سیر کین ک کین ایله طرفدن او بوب چوقوب بر کوشه اصردی
 حتی موعنی کچون کوشه خانه به برای چکوب سنج کباب کسی لاله ال ایتیدی عقیده ملک بر عاقله
 خاتون و الیده سی و ارانیدی بویکه العیث شقی اولما غیله بویله اوصاف خسته دن فارغ اولیدی
 دیوانینه عکله مثلگی کورلمه مسس بیر ماه ملک سیما جاریه جهان اراکوب افرطه حسنه ناما عدا
 اداب ایله تمناز و محی سس و انشا ایله سوز اوز اولغله بیک بشپوز التونه اثرا ایدوب
 پنجه بیک التونق ریب و در غیله اوغله پشش فرایش ایلویب سر برده سسه کتورد کلنده اول
 نادرین بی خواق قطعاً سخت وصاله النفا ایتوب اولاد و اوزه قهری حکم سد و بند
 ایدوب بعد اول نمان نازک بدن و کل سیر ایش اطرافنی بنده چکوب دست نامبارکنه
 سیر اینک

بر سیر نوز اوستره التوب اول غنجه باغ لظا صحر کلک کلف طری در یسین ن ناز و کندن بویکه بشدی
 اول عقیده نامر و مر تاده سه آغاز ایدوب آه جکر سوزدن طاس لرب ایدوب اما اول بی رحم دمی
 دزن قدر طلال کلدی در قهر صد و حکم اولغله بدم ایله بولیدر والیده سی و مدوم نیاز چکوب مد و جکر
 کوشیم انک سیر نیننی خوا ایدوب اول صبغه ارا و اوله دیو کوروی مجال اولدی تمام قزاع البال اول
 مطلوبه کتورک در یسین صوبه سیر برکت مضرده که بصد و قدر غلام چوقوب اول خستایدن ر یسین
 طلور روی و لیس مطر زوز زک شری کیدری بجهه با بهتری اچوب جلا دین کتور و کتور کچو کرده
 بویله سیر دست اوستاد و ارا ب کلسون برود و کتور کده جلا و لر عجز و حقوره اعتراف و کندوسی
 فخر و سایش ایدی بویکا بکر هزار کونه فسادی اولوب بویله وضع جکر دوری عادت ایدون طالمه کسینه
 بی رحم زمانده می عالم عمود و انا دای ایدی تمه واقعه القعه ای بد ششم دور آو مدن بوانه کلینجه
 هر کوننی ذکر ایلیم برنده پنجه و قوه عظیم ظهور اینه که اسماعی موجب جلا و ر نسیب حرمه کچر
 یلور محک ایله مصائب کدنه بنیم چوقور اقه مسطور اولان مصائب بیت هر صحرده ره ایا توک
 عینت فایده لرندن لازم کلسدر پادشاهک بویا بده قطعاً مدخلی لوقدر نر کیم جناب سیر
 العالمیز قران باهر البر زمانده بوبرر الله ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما با بفسهم همان

پادشاه عالم در کابینه اتم امور بود که همه جبل الملقب شرح سید المرسلین علیه الصلوة والسلام محکم
 اوله جن صاحب کرامت با پیشوایان اهل اولاد تقید ابوب خصوصاً حضرت سجاد و توجیه آنکه در زیر دولت علی عثمانیه
 حاکم الشریع اولمعه
 استحقاق قبی یوقلیوب ابتداء رعایت شرح شریف الحکله بود که سرافراز اولی سلطان کیومرثان بود که کلمه دخی بر پادشاه ال عثمان
 توجیه اینه سردیو
 و کلان دولت فرما کی رعایت جانب شرح الحکله اورزه اصدار احکام اتمه رسالین عظیم ال عثمان هر مرده با زبان
 بی نکر کرده شرح شریفه ارجاع الحکله فانه بود ما واکه سده دولت دار ال عثمان اساسی رعایت
 شرح
 شریف اورزه وضع اولمشه رفیایه ذکر خنده کر خصل بنیر اولمشه ابن آن آسایش
 که کرد و خصل کوبت اجمال و انشفت السماء و بوب ذوالقرنین حکم حکمت انجانه اجتام و کله
 حضرت بابت اسکندر غلام دخی توجیه خطیب ای صیغیه ان کلم حکمت شعار کر خاطر ده اولان
 غیر شوشی
 خیر شوشی بالکلیه که روب بزنی منشرح الصدور و بر خط استماعی کلامه صفایه اول ان شیکه
 مرتبه اطمینانه یتشد رکن ما بقوان عاک بیان اتمو کی فضا که پادشاه زمانه ظهور
 ابن فتنه و ف دور غایتکه اجمال اتمو کر استغای مراد اولینوب هر فتنه تک سببی و تفصیل
 در معلوم اولوی اول معقوله حوادث و مصایب و ف نه و بهمه اجتناب لازم ابو و کبر لکن
 ایچون اجا اولور که بو تکلیفه رخنه از تکابندن قاطیوب هر فتنه تک تفصیلی و باغش اولور غش

سر رشته نظیره چکنکه همت ایدر سز دید که جناب اسکندر روی توجیه بو عبید
 ناچیزه یعنی بیت بلاد او بیک سرشته قیسی صاچی بیلدک مجنون ویسی
 حافظ طرب بو بنده خیر خواه و داعی بی اشتباه بنده و بنده زاده ویسی
 سرمایه عمر عزیزنی تحصیل معارف صرف ایشش و کدر ذکر اولان
 قصص پر عبرتک اصلنی بدور فرمان اولنوریه مفضلاً
 بر جوهر حکایاتی سک خیره چکوب پایه سریر اعلایه اشیا
 اینک جانانه منت بلکه کند وید سرمایه سعادت
 ویرکن کلبنک خوس صبح عالمی سدا
 مجلس بومرنه ده فالدی
 اتمت الراضه اکلن کارکی
 العصر حاد محمد
 علی الاسرا و کاب
 الیوفای کالدره
 العله
 ۱۳۰۹
 ۲۲

مجموعه شیخ الاسلام بحین فیضیک برادره ادم رجسته مکتوبه

مکتوبه بر ادم حضرت تکریمتک جمیع عالمه بیعت حیات اولاد ذات ستوده صفاتک کالتفس
فوسط النهار اوج اولده پیدار اولوق دعائیه بالقد و الاصال مواظبت اوزره
اولدغم اعلام اولدقده عرض داعی بر این اولد که فی تحقیق لستیان و غرام و بسط
مراسم سلامه تکلفات و الفاظ و القاب اطاله و الطاب و قضیهل و سهراب حشر
اولدغه اول وادیم کدار و خلدانه عنت دارین دعائیه اقتضایه مسکه بنم جانم
ناییده ورقه نیاز مندی مجدی بنده لربن صلاح حلال و تصفیة مالا محتاج قیل و قال دکلدر
نائل حاد اولوق ایمنه ایله خلکای برقمه یوز نورک داعیه در ونده جابگیر اولوب
ورقمه خلاص وسیله کافیه اتخاذ قلمش طرف داعی نوس ایله شرف اولدقده کانه انگاه
اولاد لطف و احسان منقشه وجوده نمایان اولوب اولدکه لایق بنده نواری و لایفه
چاره ایندیرمعی بویله چون نغنی تحریر سلسله کرم خلددر بوجره ذوق ناییدر باجه الکا
بالقاب معنی شکسته مزله

مظهر لوح عالم برت اولاد معترای عکای لعلدم ببوله فضلده فقام طرف بخش
بفام مشغی لسلده مسئله آفرینجا پید خولصی و عام حضرت پیشرف و فخرانه
ایله صوم اولدکه مجموع اولدکه سنه اجمالی و ب برقمه کوه لایله عالمه سیر لیتهاج
وقوع فخر و کماله بخت در اولد و درده مزله کالمزاج جدر لعلدر اولوق
ایرین فاقا خا کیره سبحانه بنده صیای و عای حرمگاه لایله وری لعلن حاجتی

مکتوبه بر ادم حضرت تکریمتک جمیع عالمه بیعت حیات اولاد ذات ستوده صفاتک کالتفس
فوسط النهار اوج اولده پیدار اولوق دعائیه بالقد و الاصال مواظبت اوزره
اولدغم اعلام اولدقده عرض داعی بر این اولد که فی تحقیق لستیان و غرام و بسط
مراسم سلامه تکلفات و الفاظ و القاب اطاله و الطاب و قضیهل و سهراب حشر
اولدغه اول وادیم کدار و خلدانه عنت دارین دعائیه اقتضایه مسکه بنم جانم
ناییده ورقه نیاز مندی مجدی بنده لربن صلاح حلال و تصفیة مالا محتاج قیل و قال دکلدر
نائل حاد اولوق ایمنه ایله خلکای برقمه یوز نورک داعیه در ونده جابگیر اولوب
ورقمه خلاص وسیله کافیه اتخاذ قلمش طرف داعی نوس ایله شرف اولدقده کانه انگاه
اولاد لطف و احسان منقشه وجوده نمایان اولوب اولدکه لایق بنده نواری و لایفه
چاره ایندیرمعی بویله چون نغنی تحریر سلسله کرم خلددر بوجره ذوق ناییدر باجه الکا
بالقاب معنی شکسته مزله

موج کثیر و هولای لافش مروده اللهم لیسحانه غایتی لاهبت نامی کلمه
اولوب بیخ و غیره کمال محتر وقت و کلمه لغافت و کلمه کلمه کویا
نح فرسخ جهاه جهانیه جهاه تازه و کلمه حیات عالمه عالمیه طراوتی در انرازه
کلمه در اللهم لاهبت ظلاله و اولده علی مادی اولاد حمد و وه و اظناب ختایه عیاده
با و تار اولوب و اولدوم مشدود و اعبد اولوب تطرق طولی و اولدوم
علیه مشدود و سیره لعلیه سیر ایندیرمحووه و موجوده آیین و هنر صهار
در سلسله انسی لافتر

محکمه علیه نبویه و معدله سنه در صطفویه علی صاحبها السلام و الحقته بر بنابر اویس
عالم و قایمقام فیه غیر ضالم و بر ایندیر و سید مستقیم کسه کلمه و بر ایندیر
و تقییر اولوق معطرات لهور وینق لوقییر بویس کمال لغت و المستقصا
اولدوب اذا ولت امر انا فاعلم عنک الاشرافان جمیع عیوبهم منسوبة الیک مستغنیه خیر مثل
و تفکر و ترقی و تریب اولدوب لافق لیسو حاقط کاتب بر غیر انست بر فخر اولدوب
و فخر الایمان الطویل علی الله المودد المسعید الفرحان الازال ما لاله الحمد لیس
الرحمانا حجه کلمه بنابر شری تعییر اولدوب استغنی ظاهر و جلیه و علی ایندیر
اولدوب کدر رحای و اعبد لرحای و در لمر ایندیر لهدیه لرحایه یا بنابر ایندیر
طریق شری نوب و ایندیر وی مستقیم لغت و حکم و حکم توبه و غیره
متقاضی کلمه لافتر و فخر لغت کلمه لافتر مستقصا لایله و غیره

نسخه شماره اول در دست حضرت مولانا
نسخه شماره اول در دست حضرت مولانا
نسخه شماره اول در دست حضرت مولانا

حسب حاله و در خیز طبیعت بر ابا علم و معرفت نشا اول دانش کندوسی
سرفراز و قدری عالی در نفوس علم و معرفت و رسوم در روز فضیلت و اهلیت
قدیم از لایق صرافان صدوق اعصار و رسامه رسوم احکام و اطوار
باشند سینه بازر و دفتر و سینه مشهور سحر از لوح لغت لیدر
کارخانه و صدر نشینا و بولوا خانه ایقظم الله عن لوفه الغفلة والغرور
و حفظنا غ اوتیه و جویهم در خاله المدام و حضور قنح و سینه لغت و غیر
نکته و موجب حقاقت و صورت کراهنر اول شد
لما را انت العلم لیس نافع فلا قدره یقلو ولا قدره یعلما تجاهلت بین الناس
لا علم جهالت و لکن جاه از بعززه قدری بوسیله اولی و کتاب کمال
و معرفت و درازن کتاب فزوه کتاب خانه کوشی و کلست سینه نظیف کی
به عمر و کاست نه ملکه و غیره صحیح نویسی منظر قانون از زرع کلده و نتایج
اولی ربات لیک کس جمله خفاج مستور و فارس مهدک عرفان اولی
و جهالت لیدر مشهور از دران کار لغز لو که که جهل اولی و شرح کلان
هرزه و هیزه و پندیر لکن و لهر حق لوطه با طیار که اقا و پیر کافیه
صدوق لیدر و بنده لوصول لکن که حقنح حقنوه لولیکه سیر صاف
و حسرت مولانا محمد لوعبر البحر باخواب ذلیله مظلمه بارده و کف بر لوفه
ضمیر و لا مسقط مزیده و اوده اوقیت بوزینه بفتح اعجاز و حاتم بلکف اعراس

نسخه

نسخه منبر مولانا
لا افاضه اولی در عینه علیها و سینه سینه سجاری طراز جهته
عبودیت اولی استماع کوشه اولی عالیت ناز حواله اولی اولی
و لکن کلام فطنی مخزنه عرفیه غیر اولی و اولی متخصص اولی بوقر به سحر کوشه
در صحنه بوزینه مترقی لعل الهی و زلایه قول سینه منزه منزه فیضی انسانی
کوشه ناکه جاء البشیر بشیر البصارة فتمت من قول البشیر سروراً منزه
استماع حضور سینه سینه ز سجاد صدرت کبری و قلم بوزینه اولی
سازن و عظمی اولی سینه علت الصدرة اذا علوت محلها یا خیر من غفلة الامور
زهی رهن عامه و نغمه تا مکه بر و برنا و زبر بال لیدر سترت و صفا و حصه ولد
بهجت و اولی لیدر و علی اولی بوعبد فزوه خاله غریب و زری نور و غوط خور
لجه سرور لقتل مد فخر لاف حمد لاف حمد لاف حمد لاف حمد لاف حمد لاف حمد
است اولی فزوه نواز جهه و جلال لیدر ماطلع النفس و القوم و شکر زو آتانی
فازر لکلام لیدر و سجاد لقل لعل سعادت فرجه لیدر ما نفاقب النفس و سحر
ملا و زنجش حدای سینه لکلام اولی خاله و سینه لیدر سینه لیدر
تا جهان هست بجا دور مباد النفس رای زبانی نواز کار جهان اراکی

مکتوب مصاحبه مصطفی شمس حضرت مولانا

فرمانه خلی و اولی لیدر صحنه شمس ای کام و زای اولی اولی اولی اولی

صبح جیلدونه تخ شترت کشته و پیش ویدر افروز کرده بر درنده
 غفلت فرشته او شکر برتر و این فریب از مرغ وجود سوختن
 نینج زین کنگره نام سلفتر این گرفتار خلق بر بی با الله عرض
 سر و سر کلایر عتاب بود شتابان او اخفتگاه بتر شیم اگر
 غفلت زنده و کانی از بهار زهد بر این مدار و شکر کشتی
 عذر خستیم جمیع افروزان کوشه گیرنده کجا نگاه ار او نیز در دوزخ
 نظاره کبانه کنزنگام زبانه کردید بر سینه سمی بوسن تفسیح
 عرض و برار اینکدر بونق زبانه کلک جواهر سنگین زبانه صحیفه
 طراز با سحر رکبانه فکرمین باغ خورده ار کوشا و در و در و کاکلی
 شکر برز و کنار جوی کلید رونق و درین سبزین از طوق کجا اوله

اوله کلایر کنگره و طوطی شکر سینه طایفه
 ک نیرنگه لایکی صفت و بیز را طوطی

ح العبد المذنب الخائف
 اگر فزات کفرین صفا بر نه مجبوله زودده انار خسته و بطور استخفاف
 در دوزخ و درین کون احوال فریق سواران سوزن سبخ الطاف بر رهنرزه
 مستحق روزم جاوه که اولور بی نیایه الله حسن توفیق هنوز جمع وجود خورده
 سعله حیوانات ایدر اینج افروز و فزین فرات نختار اولو فیتله عفتن ایدر تو انراز
 اولون این در روز بو و بار بختن بر روزم دیگر

شفقت نامه ای افروز

فضیلت او سلفه حضرت بر سینه لاله و رفاه
 عرض عبودیت و اخذ صفت صفت خود جاگرم بود که موصوفه تا نامه سینه
 سخاوت او در وین کارن طریقتن موعظه فایده و اوله و در راه حقن از روی
 کما شیم بر بی و تبار لفظ این و به طاعت و فزانه افغانین اولون مسخر استغاه
 مؤمنان و اعدایین لاسند او صد و نه اونیغ اوله حال بر طلاله خنایه
 مذاکره اولون فرقه صد و این و بعد گرم کوهن کند و فقر این کوشه شفا تا نه
 سموع اولون لغت لدر و این و در و اوله نور سوزن سینه ای اقل کنگره
 ارسل اولون نیازمند گرم با وین دور که انفات به غایت این ایضا سینه
 تجرید عهد عبودیت و نشد بر عهد عبودیت بیاید افضل الابرار شخصی
 شرح ایند و کمال صلاحت منور در عین کلمه تا به امر کم اعلی و بالاتباع اوی
 فزون افروز حضرت مشهور کبیر
 جاهه لایحه جانغ لغای کمالغ
 حضور زین موفوره عرض موصوفه صفت موصوفه دردم نیازمند کاتبین ابراهیم افروز
 اعتزاز مینور بر قدر وجود و در حق حقی موجود اولون هر چه از حق
 و شفقت الطاق و لطف کزوه موجوده حسن نظر کز این منظور و مانده
 اوله هر چه صفت حق و کمال معارفین ایله حصول کماله موصول فیتله سرور
 در این صفت زین حق و حق در کمال کمال و اجتماع مال و کمال کمال رحما اولون الطاف و کمال
 حود اوله کمال

حود اوله کمال

و عزت صحیفه لیکونه
 خدمت رفیع از انعام و ایلوا که کلاعی حساب
 سجده لایق مطیع قصبت لطایف هنر جریح طرایف غزلین غازی محال
 و همای مولی جمال که یونیر برات که کسب لغت
 لبز که محض از دل و غیر موقت و اختصا کسب فیاض افشانی که مطالع
 بر لرتج حقه از آن مجرب صافی الوو او او که بر جا از عجز از راه کاغ
 رفیع باره و و استادان سنه برینچه اخوانه که مجلس اول حضرت علمه شکر
 او طبع طوفیق کوه بوینه با غلظت روی کس خدمت نوز بر جا که افشاورد اول
 خانه قول او خلق کماله از جمله تو از غنای اصفاورد و فکر آنکه چه کس که کوه
 یوزیک جا و کوه ایچی حسنیت و خوب بر جان زنتیج بر مغانیز از افشاورد
 و کس این حسنیت که بر کبیر و زکیر با کوششونه زربز ناجی اور کون
 چند طایف از علمیزه زمره و رواله افشاورد و جاکر باشی که کس بوخه
 زمانه بر و بر زین از اینجه حسی افشانی ابرو سحر است و لفته الله لوادیج
 بیله افشاورد و با وصیان فرزند با موسی او از غنای اخلاک که سنیج
 صحیح کوه خان کتار جفاوردین بنار از زینده نهار لیبوت آق و جگر کی
 از این شکر و با او همکس ره راه کلاری اجلاوب خلوت خانه سنیج و غیر لغز
 سز اینج جقوب دیوار خانه صفتنه کلوب باشنه با قوتیج باو اور شکر
 صولفن و صحن عسکر یا چینی صفاورد در ریزید یوب کوه شکر و سوح
 ورف

و بی کس ولله و عاقبتا لکنه من ابرو کلوب او رز از غیر او اینج حقیق
 برینه یا ایلوا لوزینه خود شکر و پیر خوبی نوز مجیز و عشرت برینه
 حقیق عین لهنه صله لیبی و جفاوردی بوزم مرتب با کلیمه یا نه
 لیبز اجور حقه مناجاته مستول اول شکر و فوکور او درده بود خیلی لطیف مغان
 طوفین شکر و اول فاه او از کس بر مبه حور که کت کت عکس این قاتنه
 مکرم کور نوز باره صفا اور سنیج حور اینکه با کس بر به مهر و از کس که قبسی
 ایتار خوش ابرو زلف زنجیر افشاورد بر لاس بر لک سبز و سوز
 وجود شکر نهار اول و غنی اصدی از کس جفاورد قطع بولام شد و عشرت
 زو سینه بوز او و صبر الیش و طدر اگر که انار که شعاع بر او کس کلنو
 از کس زو حضور کس بخاک لیب رحمت نوز سوز بر بکر سوز کس کلون
 بر کس از اول سوز مل خطی برید با نه لیب بوزت اول فولت عدیم افشاورد
 کوه کس رحیم بار عزت باقیش و با رعیتت بوجود بار لیکونه و اراصد

بوخیر خبر و در عزت نایه اینها فون فقره مرتبه افشاورد در این صابانه مطایف و تصایبه
 و هویر غیر متون موافق جواج از وفایر خانه سینه عد طوره که خانه سینه خانه لریه که
 رایل در از کس و سانی؟ زاور از کس کس در لریه جاست که خدمت خود و لریه سوز و حقه افشاورد
 مؤذن و فون و بیوت لیبوت نیا نور شکر این سوز خور کس نوز و سوز

و حکایت خبر و غیر مغان فون قریب بر افشاورد

نامی رفیع عظیم پناه و محترم فیض فضیلتش نگاه که جنبه فیض
 لطیف و فضل آن و ارفع عزت و جلالش و جاهد علیه الکرم اللذیع اهل الی
 و تبریح اولون و غیره شریف تشریح کرده و در حقش بکلمه بفرموده و در این
 اظراف است محمد بن ابی طالب و در حقش بگوید اولاد حضرت
 شکره و در عزت معاش غنی به صبر و در غایت اولاد مفسح ارزاق
 حضرت ارفع در دره است: تا از و بیغم ستمه و در اولادش کرم فشانه و در
 یلب مکرر که در اولادش موفی حصول جوده که اولاد
 صالحی از نزع الالکرم و فضلای و اهل الکرامه از نزع بود
 محترم و اعیان مشایخ عظام و سر و مقام و علای کلام عزت که بجا به حضرت
 ارفع از صبر فضیلت و مطرف بینه و تمیز خصایص عوارف بقیته راشی
 مرفوعه و عز و کامر و عارض استعداد و علو همت استناد لیه حق
 عزیز کرده اولادش علو همت و تموغناته لیلح لیک فقر الی و اهل عیال
 اولادش استیجاب منتقم از فقر الی اولادش کف جگانه
 بیست تنه خا اولادش صدقان است هیبت بهر بند قلبی
 حر جاک کثرت لیه عیال
 هر قدر دعای به یاکه صدق بر طرف صدق و صفای استخوانا بولنا و غار
 سند و فضیلتها قلابوز صبر غیر من کلک و عاقل ظاهر هر لیک لای عرضی و الا

و از اولادش هر چه در دعا و ذکر صحیفه تا اعیان علم و عرفان
 راطح و ارفعان حسن بایه لید مبتول اهل استیفا و ممتاز از انرا اولادش
 مع هنر با رعایه لیه اهل کرامت قانع فی و زکی کبی مشایخ و هر چه
 بر حق اولادش فی اللذ و در صالح بوسیت در و ل حال اکلش در
 هیت نر کس اقبال و بخت خواب الود هیت طره طالع شوشن اللاله
 قضا فقر و فقر کتب صولجیه و قضا کتوروی کوی صفت و وونه و وونه به حال
 ماه اولادش که هر فشانه بیخ اهل صانع موجوده فقر و فقر هر چیز که کما نزه
 اولادش لاطاف و بر نیویر محبوب مطیبه بر مراد و سر در اولادش بوسیت
 عمر و دولت با کرامت به بوسیت باران قیامت

فله و اعیان سزانه دود کار و بیدار لیه و نزار بر نفوس و سو و علم و معرفت صریح
 در کس الی ماه و لکر استعداد و کمال بیدار اولادش استیفا و افاضه حال
 لاطاف اولادش استیجاب منتقم از فقر الی اولادش کف جگانه
 و اعیان صحیح الحسب و صریح النسب حلیه علو عقیده لیه
 لدر کس و بر برفتنه نعتیه به بهر استه اولادش تا سیر و احوالش استیجاب
 قاور و کثیر بینه و ما نر نعتیه و نرانا لاطاف لاطاف از اولادش تا نور
 حاضر فوق العاد اولادش غنی و عاقل

وزیر راه و ...
امیر ...

بر دفع و نحوه ملو قان نصیر این ...
صفتی ...

تو محراب سوزان ...
وید زای سید بر ...
ارو را ...
صوف و صوف ...
رشی ...
ناید ...
و ...
روز ...
و ...
مملکت ...
ممانه ...
وضع ...
صدمه ...
و ...

و در مخفی صدر ...
چنین ...
این ...
در ...
به ...
نخست ...
تو ...
و ...
من ...

عزت و سعادت و ...

بیت ...
و ...
از ...
نور ...
فانور ...
سای ...
تجدد ...

اولی صیحه صیاح بولش تا بل و سرحد لایق در و اوج و کله شایه
 و خود را نعل احب و خولا لاجل مکن با خصوی فراتر است و صفتا در سن
 از و بر غزو و ولتر و ارتقا قدر ضرورتی او عینت مدها و قدر و قدر
 خص و بوشین سوریه و غیره فرزند حضرتین حضور قدری تا مکن
 از و بر لایق و غیره و در کمال غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 بوجده و غیره و غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 مستجاب لایق و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 و غیره و غیره و غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 از و بر غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 فنوجات عجله که یوز لایق و در ارتقا و در ارتقا
 از و بر غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 فرزند حضرتین و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 سرخار و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 از و بر غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 کذوفت و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 قاسم و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 مکن از و بر غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا

لایق در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 کمال لایق و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 خبر لایق و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا

بوی و شایه و خیر و خیر و خیر و خیر و خیر و خیر و خیر و خیر
 غرض و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 حضور غرض و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 صفات و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 از و بر غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 شرف و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 امکام و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 رعیت و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 جایکه از و بر غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 بر و بر غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 جنت و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 مسخه از و بر غیره و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 فرزند حضرتین و در ارتقا و در ارتقا و در ارتقا
 و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره

مجرد اقبال در عباده مستز شاکیان به زیر رانه از لوح و عاقله صدق
 از زره کجی لطف الحیاة و شرف از زمانه از خانه مسکن الحقام لعین
 صحیفه لطف غیری از قمار و از اولوب صغیره عجب تفاع و تجویز
 بر لغت از نمانه نظر از لطف فحاش و کس و ملا خط معاذ و خشنه
 اول به غله خور و تغییر و بیرون زباله جوهر و مرتبه توصیف و تفری و از زره
 مستز حضور حصار اولوب خصوصاً فلان فوله از اسال و مواعده بنو
 از زره لطف و ساعده در نیک کمال اعتناء و بجمه لوطور مغرب مشکور
 المساعی بن تطیبه خلوصه ریاضه معرزه افکاشه در عوارضه مسند سوزنده
 و جازای غنیمت استوار و کبیر از اولوب و از با بوسول و لغیر از زره
 سبب از زره قواعد حجت و اولاد و غنیمت از اولوب و لطف صدق و صفا
 از زره مکاتیب و غنیمت صدق استوار و روز استیفا از اولوب و کمال
 اولیه که باقی نام دولت جاودان مونس و حکماح سعادت شایسته خنده باری
 محبت صوفیه کجی از عاقله لطف غنیمت از اولوب و لطف صدق و لطف
 حضرت بنی فلاح خطبوع الاطوار و جناب و اولاد انصاف و مردود از انبار
 که کجی بنی فلاح وضع قواعد جاه جلاله لولایه قطع از خالصه کمال
 به نفاوه و عولت طبقات صدق از اولوب و خلاصه تحتان خالصه غنیمت
 از اولوب صدق از زره و در لطف خالصه کمال از اولوب و در غنیمت معرزه
 و اولوب

و بر عین صفت مشهوره و بیایم از لطف حجت و اولاد از منوره و خانه و
 حاشیه از اولوب حقیقت و وفای از اولوب نقایص برین وزیر
 نام و عولت سبب طغیان بر اولوب از اولوب مکاتیب و غنیمت
 غنیمت از اولوب و از خانه عبثیه الفوجات و از اولوب از اولوب
 مهر کمالی وزیر غنیمت و طغیان است بکونز و و در مکاتیب و غنیمت
 غنیمت و عاقله از اولوب است ای مکاتیب خصصت حضرت بنی فلاح
 کمال از اولوب و حضور زینا غنیمت که مهر منور لسان اقبال و بنی فلاح
 اولاد از اولوب کمال طغیان از اولوب از اولوب کمال نام و بسط
 غنیمت از اولوب از اولوب بنای خولصی و عولت از اولوب و طغیان
 قیام صدق از اولوب و در لطف صدق از اولوب باقی نام و لطف
 و در صدق و لطف جاودان و اولوب و لطف صدق و لطف
 غنیمت از اولوب حجت و اولاد و غنیمت از اولوب و لطف صدق و صفا
 از اولوب مکاتیب و غنیمت صدق استوار و روز استیفا از اولوب و کمال
 اولیه که باقی نام دولت جاودان مونس و حکماح سعادت شایسته خنده باری
 محبت صوفیه کجی از عاقله لطف غنیمت از اولوب و لطف صدق و لطف
 حضرت بنی فلاح خطبوع الاطوار و جناب و اولاد انصاف و مردود از انبار
 که کجی بنی فلاح وضع قواعد جاه جلاله لولایه قطع از خالصه کمال
 به نفاوه و عولت طبقات صدق از اولوب و خلاصه تحتان خالصه غنیمت
 از اولوب صدق از زره و در لطف خالصه کمال از اولوب و در غنیمت معرزه
 و اولوب

و توفای عبود فوسی الارض از نزه و سره بنیای اشعار فرستاده شود
 عرفه و ارتق و بوقی صدر افق شعار اولی که فلان در ولید اولی
 خط و تیر حال و لوازم ارتحال و اعتقاد در تمام کور بیدار چون الطاف
 و لطف صفا در این مکافات متوالی محال لثرتی از علم و عای و اولی در اوده
 تنکار این مقابله اولی و کلاه رتبه فخریه مایه در که و هو و بر جو و ملک
 خنجر این سینه جلیه فتوح با بیدار اولی در سینه اقلیدم کوشش از نزه
 عامه تشنه لبانه سر این عرفانه سیر این و حجاب و اشوق الفول اولی
 ما به الجواهر الحی ندر نزه با انصاف او و حق خط اولی
 و نیز اعظم علی است طرفه مغنی از نزه سینه عظمه حد
 رکن رکنی در علم و مجاب علم و عظام سائر و فضیله کوه
 از نزه حضور شریف سندر قیوم و محقق سفاور صوبه از نزه و در نزه قدم اولی
 معنی و زرقه و عیان و مودد اولی که کفایت در قومی جنبه محله اولی
 و لکن این اولی در خلق ما را جمله فضل و تقویله بل جان اولی در ضمیر نزه
 ظاهر و هویر و در تصور و قضایه اولی که خطی کما عد حاشا اولی
 رتبه قبولیته نیز و فرایه بال این اولی که میر کوشش و مکن حصول ملامت
 وصوله و در جمله معقولی که لکن رتبه عین حشر جنبه لکن در حال اولی که نزه
 صفاتی بال این و عای و اولی با این که مستوفال اولی که اولی که در این حشر حال اولی

منقصر

منقصر

حکم که قره عیبی روحه کوشی حضرت که عیبی رضی الله عنه لکنه در نزه کوزه
 هر سینه اولی که نوحه و نوحه که اولی که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 ستر نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 فارسی و عربی و نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 و نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 روحه نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 اولی که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 کوشی نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 نوحه از نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 کما بنا فکر نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 احتیاج و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 اولی که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 و طویله شکر نوحه فصاحت کاشی بر نوحه و نوحه و نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 مودد نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 بر نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه
 بر نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه که نوحه و نوحه

اللغز الشافعي من ذر فوض الشفاد و عليه الظاهر انما هو كلف انما هو كلف
 مع نقله من ملك كرم سلطان الشفاد انما يقع عاتود انقضا وانها لو لم
 هو صواب ان ان غوى لولا وانه من صمد له لوقوع كرم تعين
 اولون من غير فرسنة راة طعنه زناه ووضح بانه تعوض بانه لاهو حنة
 كرمه بنف امره بانه فراه خبير الشفاد و بهن رجا كرمه و هو كرمه لوفد
 اولون كرمه بوجوه كرمه كرمه و لرواق مومي لاهو كرمه فضل كرمه
 ماه فروره و لاروب اولون كرمه بوجوه كرمه كرمه و كرمه كرمه
 هو صواب و اولون كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 و صور كرمه لوفد كرمه و كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه

السمانه عرفان به بره عجا و كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 حصر كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 السمانه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 عرض كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 عليك محبة مني اس سمنه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه

المراد

امره لصف الموصله من موصله مختم اودنه در كرمه كرمه كرمه كرمه
 در حنة كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 در وصوله كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 بر كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه

خبره كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 و كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه
 كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه كرمه

المراد

تفاهیر حال و خوف تحصیر اوله قره و له غلبه و اوله اوله عموم و عموم باطله زلف
و وضع اوله در بنج سلطان و دوزخا هر بر مقدار کلمات اوله بنج حقیقت
و لغات ملاحظه است اوله ندره هر جایی حکم است اوله بنج لفرع همه
و هو و فکر و اینه صفت موحود اوله عزت و دولت سیزه بولور لوانه و
کدر و کز الماری و حکم کز غاری طالع نجر انز برفه لفرع اوله وجهه غمزه و
غرف و بی بنج عجم با پیدار همه معاصد فکرت مکرر الصفا اوله اوله
استیناق اوله و سوزن و وجهه هر که تعبیر و توضیح خارج در بنج طالع
خط و نفع و در سوزن مکتوب صفا بخاری اوله قدر ویرانه حزن
اماره اوله هر بنج ندره است مکتوب مستدام اوله کز جمله
و سینه لفرع اوله اوله اوله اوله اوله اوله

بوقلمون سارو کمان اوله عزت سارو اوله اوله اوله اوله اوله اوله
اوله صحنه الفیاض اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
اوله سجاد و معتضای شبت بزولن اوله تقالید اوله اوله اوله اوله
و تقابل اوله روزگار زورگار اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
عارضی اوله اوله برنج کوه اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
کوهی هوشی ایجابی اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
اوله اوله

امتیاز و تقوی و کمالی غیرت و روحیه ای که بر او خصوصاً نمودند و در اولین
صلوح و اولین احوال طبعاً نور از قطب صبر و مبتدیان اولیای حق است
صبر نظر بر نفوس اولیای حق است که در اولین چهار ماهه هجرت
اولیای خود را در آن قدیم التفاتت بر بیرون خدمت مکرره سفر اولیای
بمعنی است که در آن روز از آن خالده و سایر حبیب الایمان که در آن کلمات و معانی
بهشت است بر او روزی از آن کلمات و اولیای خود که در آن کلمات
و ضایع است نصیب برین فریب تا کار او در هر دو جهت نظر است که در آن کلمات
اولیای خود در هر دو جهت است که در آن کلمات و در آن کلمات
همین حضرت فیض عطوبه مع او است که در آن کلمات و در آن کلمات
و ما جمله دعای صبر عباد الله اولیای خود را

در سینه صد لقمه قرین و در سینه صبر است که در آن کلمات
مخبر بر اولیای حق است که در آن کلمات و در آن کلمات
و سینه است و در سینه است که در آن کلمات و در آن کلمات
توبه و صبر است که در آن کلمات و در آن کلمات
اولیای خود را در آن کلمات و در آن کلمات

عزیز و سزاوار و حضور در آن کلمات و در آن کلمات
مضمون تقصیر بر تقصیر است که در آن کلمات و در آن کلمات
عزیز و سزاوار است که در آن کلمات و در آن کلمات
صبر و تقوی است که در آن کلمات و در آن کلمات
اولیای خود را در آن کلمات و در آن کلمات
و ما جمله دعای صبر عباد الله اولیای خود را

دعای صبر است که در آن کلمات و در آن کلمات
توبه و صبر است که در آن کلمات و در آن کلمات
اولیای خود را در آن کلمات و در آن کلمات
و ما جمله دعای صبر عباد الله اولیای خود را

من منشآت المرحوم مولانا سعد الله والدين التقية ان في تكملة كوركان الى السلطنة المصطفى
تخل انتم طائر السموات والارض عالم الغيب والشهادة انت تعلم بين عبادك فيما كانوا فيه يخلقون اعلموا ايها العالمون
المخلوقون المنزهون العاجزون العاصون بالاعون من اطاعة اولى الامر الطالوة انا جند الله المنصورون
المخلوقون بسخط وعقبة على اعدائه المعانين والمسلطون الموبنون بمقته ونهته على خصمايه المخالفين لا يصفي
شكوة ساك ولا يرفع عورة باك لانه الله تعالى قد نزع الرحمة من قلوبنا والشفقة عن قلوبنا فوالله انما قالوا لولم يكن
متقاعنا و متحد اجربنا فانا قد خربنا البلاد وايضا اولادنا في الارض الفساد ولم يخلق مثلنا في العباد
والانبيا عوض اليوم التناد قلوبنا كالجمال في الشجرة وعدنا كالرمال في الكثرة ونحن ابطل لشدة
الصدمة من استامن منا سلم و من وني من خربنا نرم فانه انتم قبلتم ميثاقنا عذم افرنا كان
لكم مالنا وعلينا ما علينا وان انتم ضاعتم على بعكم عاديتهم فخذوا حذرهم فالحق هو منا لا تمنع و العباد
بلقائنا تتهم ورتفع ودعاكم علينا لا يستجاب ولا يسمع لانكم اطعمتم الحرام في حوار اشراف المعام اقدم اموال
الايام و قبلتم الرث من اقدم وهذا ظلام على ظلام وقلمت العلماء والصلحاء وعصيتم بربك
رب الارض والسموات و ارفعتم دم الاشراف ولم يوجد عندكم الا انصاف عدا بنا ديرا يطاكون اليوم
تجرون عذاب الكاؤون بما كنتم تتكلمون في الارض بغير الحق وبما كنتم تكفون فرددوا الجواب
ولا تقاوا الرسول وما على الرسول الا البلاغ في جوابه عن رسالة المصطفى كوركان
قل اللهم مالك الملك تؤد الملك من ربنا ارفع بنينا و بين قوما بالحق وانت خير الفاتحين و صلى الله عليه
محمد اشراف المرسلين و علماء الوجود اجمعين لا بعد قد علمنا من الكتاب الملعون والقويح المبعوثون بسبعم الذين
ظلموا ابي منقلب يتقلبون ادركوا وافقوا ايها المسلوبون بحسبكم الادراك ولا تكادون تفقهون
صدقتا انا خبز الرحمن خلقنا من حمض الرحمة و دافع جند الشيطان كموثدا ففضل النقرة ولولا دفع الله
الشر لبعضهم لبعض لفسدت الارض ولكن الله ذو فضل على العالمين ولا يصالح عمل المفيدين برحم
هنا لا تر حوامم من العباد و غير ما تجزوه من البلاد فالويل للدايم لمن يضيع عنا والجنة الحاد

لكنه خاب متاع الدنيا بغير العباد وايضا مبيت البلاد وصلينا على اتباع التبوع ونحو الدين
جاءوا الصخرة بالواد فاكثروا فيها الفساد فصب عليهم ركب سوط عذاب ان ركب ليلهم صداد
نحن سلاطين احرابين ومن نواب خفا رسول الثقلين ونا الحكم بين العالمين اعمالنا كتاب
و دعاونا مستجاب و خطابنا مستجاب فما عندكم ايها الظالمون وما تحت ايها الفاسقون
لو لم يرفع مال ولا يهون صتيكم فائق وشا بكم سارق وشتمكم ضائق و مستنقرة فرت
من قسوة اولئك هم الكفرة الفجرة انما نحن برضي صاغتنا سود وقايعنا خضر ارضنا
و مواضعنا جازنا عزنا بالملك العزيز لا نطيعكم سلا كما ولا نبتغي سطرا لكم قد نزع
الرحمة من قلوبكم و ارفع القوف في صدوركم و صولكم و صوه الاديان و قلوبكم
قلوب الشياطين وهم الرجال قلع ارجالهم و تشق الاماير و قرب الاجال الخليفة
امر المؤمنين صدقة لا تطاق والملك الموند المرفور شديد البطش و عز المذاق لا يباي
العقاب ينفع الغراب ولا تبصر السماء بنج الكلاب القيتل مناسه يد يضل
اجنة فيجب ان الله اشرع من المؤمنين الفهم و اموالهم بايهم اجنة
والقتل منكم في جهنم و يس المهاد و لنذيقنكم شد العذاب فرددوا على ادياركم
ضائعين وانقلبوا على اثاركم مطيعين و نرى برضاه الله عنكم اجمعين يا قوم الظالمين

بجاءوا الصخرة بالواد
فكثروا فيها الفساد
فصب عليهم ركب سوط عذاب
ان ركب ليلهم صداد
نحن سلاطين احرابين
ومن نواب خفا رسول الثقلين
ونا الحكم بين العالمين
اعمالنا كتاب
و دعاونا مستجاب
و خطابنا مستجاب
فما عندكم ايها الظالمون
وما تحت ايها الفاسقون
لو لم يرفع مال
ولا يهون صتيكم فائق
وشا بكم سارق
وشتمكم ضائق
و مستنقرة فرت
من قسوة اولئك هم الكفرة
الفجرة انما نحن برضي
صاغتنا سود
وقايعنا خضر ارضنا
و مواضعنا جازنا
عزنا بالملك العزيز
لا نطيعكم سلا كما
ولا نبتغي سطرا لكم
قد نزع الرحمة من قلوبكم
و ارفع القوف في صدوركم
و صولكم و صوه الاديان
و قلوبكم قلوب الشياطين
و هم الرجال قلع ارجالهم
و تشق الاماير و قرب الاجال
الخليفة امر المؤمنين
صدقة لا تطاق والملك
الموند المرفور شديد البطش
و عز المذاق لا يباي العقاب
ينفع الغراب ولا تبصر
السماء بنج الكلاب القيتل
مناسه يد يضل اجنة فيجب
ان الله اشرع من المؤمنين
الفهم و اموالهم بايهم
اجنة والقتل منكم في جهنم
و يس المهاد و لنذيقنكم
شد العذاب فرددوا على
ادياركم ضائعين وانقلبوا
على اثاركم مطيعين و نرى
برضاه الله عنكم اجمعين
يا قوم الظالمين

اصل الامر ان الكلف غير الكبر في الخلق فخره في رده الى ربه مع صفة التوكل والتمسك
 بالحق في غير خفاء لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله وليم يقابل
 توفيقه في حياوته ولا يصر له في صلواته لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله
 بل يكتفي بوجه ربه في الخلق كونه كماله وارزاقه فانه ولا يصر له في صلواته
 لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 عند بزرته في ربه وهذا غير ممكن حينئذ لان اولئك لم يتوكلوا على ربه
 طواف به في كل الجملة وزيارت ربه في كل صلاة فانه يرد به لعله لانه
 لا يصدق ولا يصدق في ربه وعزيمته لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 يوهب وازواجه وماله كذوب ولحمه يطول في الفرس وقدر قوته
 لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 ان شاء الله تعالى

والله اعلم
 والحمد لله رب العالمين

اصل الامر ان الكلف غير الكبر في الخلق فخره في رده الى ربه مع صفة التوكل والتمسك
 بالحق في غير خفاء لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله وليم يقابل
 توفيقه في حياوته ولا يصر له في صلواته لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله
 بل يكتفي بوجه ربه في الخلق كونه كماله وارزاقه فانه ولا يصر له في صلواته
 لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 عند بزرته في ربه وهذا غير ممكن حينئذ لان اولئك لم يتوكلوا على ربه
 طواف به في كل الجملة وزيارت ربه في كل صلاة فانه يرد به لعله لانه
 لا يصدق ولا يصدق في ربه وعزيمته لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 يوهب وازواجه وماله كذوب ولحمه يطول في الفرس وقدر قوته
 لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 ان شاء الله تعالى

اصل الامر ان الكلف غير الكبر في الخلق فخره في رده الى ربه مع صفة التوكل والتمسك
 بالحق في غير خفاء لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله وليم يقابل
 توفيقه في حياوته ولا يصر له في صلواته لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله
 بل يكتفي بوجه ربه في الخلق كونه كماله وارزاقه فانه ولا يصر له في صلواته
 لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 عند بزرته في ربه وهذا غير ممكن حينئذ لان اولئك لم يتوكلوا على ربه
 طواف به في كل الجملة وزيارت ربه في كل صلاة فانه يرد به لعله لانه
 لا يصدق ولا يصدق في ربه وعزيمته لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 يوهب وازواجه وماله كذوب ولحمه يطول في الفرس وقدر قوته
 لئلا يظن ان صاحبه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله لانه يرد به لعله
 ان شاء الله تعالى

عولار ضنجه معاق ايز جو عو و حال صوتي رحاياء جولا بر عولار ضني غننه ماورونده
و بر يوب لدر معاقور كر كا منوره در قوری افزون بقیه (بندی تکلیف عو قید
معاق و استع اوزده لیمه سبع فاشه والوح کرده و کتابت فایده حکم که
فکر اوفه قضایه لیسین نیز سادند لغم کونزروب بولید عو حال ایلیر که
پونج لقمه سیر فوق و در سینه سینه محسوب اوی اوند هر دوزن اناش
خانه باشند بکیر عو و عولار ضی و بر دل زله عو و متصله قانع اولد سوزله
لکریم طرفه لبر بونج و به کلا ایله مبروره کس اوزاضا لبر بونج لبر بونج
تبع و سحر اولور لکی بعضی کره کونج قصه مروح و مغولده جهانین
مروان لبروب و بعضی خدمت کوی صابین و فرجه بر خانیع مقید عولار ضی و
تکلیف عو قید تکلیف معاق و استع لکریم غننه ماور اوزده عولار ضی و بر دل
ناصل اوز بونج تعین و تصرف اوزانه معایر خانه باشند اوزوز عو و تکلیف
و خدمتکار و بیکر اوزی بیکر اوزی طهر لبروب زنی طع و قوی ایله کیر لبروب
بدر و حج حکم حایونین رجال لکرای ایلدی لبر بونج تعین و تصرف اوزده
یع اوزین زنی النایوب و خدمتکار و بیکر ایلدی بر لبروب لبروب و قوت
جدریم مقید قیدی معاق اولد عولار ضی لبروب لکرای و لدر اضی تقوی
اچاره عولار ضی النایوب لکی بر له زله لبر بونج تقین اولد و قی اوزده
بره طیلله ریخت اوزین لبروب لکرای بر بونج که و سوز اولور بونج معاق اوزده

و در وقت قیوم بر طرف مقید و سوز اوزده لکرای هر کوی عو و فرجه حایونین
طهر لبروب کوز قیوم اولد اوزده قیده مبروب اهلین قیدی معاق اوزده عولار ضی
النایوب لکی بر له زله لکرای معاق اولد بر له زله لکرای لبروب رعایایه عو و قیدی
ایله میریز و باقیمه خانه عولار ضی اوزده لبروب قیدی معاق اولد اوزده عولار ضی النایوب
سوزله لکرای طرفه و بر بونج اوز بونج معاق حایونین لکرای بر له زله لکرای و سوز
زنی ننده لکرای لبروب بونج خط و بقیه و بر بونج لبروب و حکم ایلدی قیوم
طرفه تعقد و عولار ضی لبروب بونج اوزده عولار ضی لکرای
مشکره لکرای سوزلکه و کله اوزده لکرای معاق و بر و کس
لبروب بونج مور بونج حکم که اوزده عولار ضی قیوم اوزده عولار ضی
لکرای لبروب و کله لقمه لغم و بعضی ایله کونزروب بونج قیوم لکرای قیوم جاری اولد
نیزکه صونج کوزوی و طعلار لکرای اشتغاع لبروب لکرای لبروب لکرای طازرب
و کله لکرای صحن اولدوه نام کله صحن کله و کله و قیوم با اولد لکرای لکرای
بهر و کوزینه اوزده لکرای قیوم صحن کله صحن لکرای اوزده لکرای لبروب
حکم حایونین بیکر لکرای ایلدی لکرای حایونین حایونین لکرای حایونین لکرای
حق مقید و حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین
صحن و بر لکرای حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین
حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین حایونین

عولار ضنجه معاق ايز جو عو و حال صوتي رحاياء جولا بر عولار ضني غننه ماورونده
و بر يوب لدر معاقور كر كا منوره در قوری افزون بقیه (بندی تکلیف عو قید
معاق و استع اوزده لیمه سبع فاشه والوح کرده و کتابت فایده حکم که
فکر اوفه قضایه لیسین نیز سادند لغم کونزروب بولید عو حال ایلیر که
پونج لقمه سیر فوق و در سینه سینه محسوب اوی اوند هر دوزن اناش
خانه باشند بکیر عو و عولار ضی و بر دل زله عو و متصله قانع اولد سوزله
لکریم طرفه لبر بونج و به کلا ایله مبروره کس اوزاضا لبر بونج لبر بونج
تبع و سحر اولور لکی بعضی کره کونج قصه مروح و مغولده جهانین
مروان لبروب و بعضی خدمت کوی صابین و فرجه بر خانیع مقید عولار ضی و
تکلیف عو قید تکلیف معاق و استع لکریم غننه ماور اوزده عولار ضی و بر دل
ناصل اوز بونج تعین و تصرف اوزانه معایر خانه باشند اوزوز عو و تکلیف
و خدمتکار و بیکر اوزی بیکر اوزی طهر لبروب زنی طع و قوی ایله کیر لبروب
بدر و حج حکم حایونین رجال لکرای ایلدی لبر بونج تعین و تصرف اوزده
یع اوزین زنی النایوب و خدمتکار و بیکر ایلدی بر لبروب لبروب و قوت
جدریم مقید قیدی معاق اولد عولار ضی لبروب لکرای و لدر اضی تقوی
اچاره عولار ضی النایوب لکی بر له زله لبر بونج تقین اولد و قی اوزده
بره طیلله ریخت اوزین لبروب لکرای بر بونج که و سوز اولور بونج معاق اوزده

صورت روشن این قولی حکم که مستحق نشود فیض برای تعیین
 و بحر علوم بحر استغنی اولی در این حرکت که کشف عقده مشکلا است
 منافع و فکر صورتی خاک خنجر عرصه معضلاته میساج اوله و چی بسبب حکمت
 در عین حقیقت در عین سبب به است خاص ظهور کلوی در سبب
 تدبیر بوی آفریننده و این سبب نشانی در زمین بود
 کونیز سکا توجه اولون صورتی روشن و روشن و سوروم که وصول اولون
 بویزه در برده صورتی روشن مینویس افادت نصای و قدرت افادت
 انقباض اولون مبنی و سور و این در است علو عقلیه و حواس فیه اولی
 مذاکره معارف عقلیه ابروی مطابق تصدیق است نتایج صحیح اولی
 و نتیجه تحقیق است مقولین و استخراج اینکه طایر اوردده طبله با است
 استیضاح مبنی و طریق استیضاح است طویل است تعطیل است معاده غیره
 کونیز و طویل افات از قبول و اول و است فضیله ایست حقیقه بر فواید
 علیه جمعی مختلف مینویس اولاد است شریقیه است این قول و بر وی
 حشر کلان انواع و معنی اولی
 رسد عیسی ایلم الیه بر وی
 مشا و رنگی تغذیه ابروی متلازمانه ابروی بلور اولی صورتی

حکم که مبنی است و اولی متن مجرب است که تحت قضا کوز و اولی متن در ظاهر
 اولاد و اوردده عقده بر بر قره من سواره عقده اولی ادریت اولی در ظاهر
 زر اعتر این رعایا طایفه حصر این که از که است عیسی ایلم الیه بر وی
 ابروی عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
 ابروی عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
 بویزه حکم بر مبنی و ابروی عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر
 اولی متن اولی عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
 حصر این که از که است عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر
 اولی متن اولی عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
 که رعایا و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
 سکون و حکم ابروی عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر
 و عیسی ایلم الیه بر وی

این قول و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
 ابروی عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
 حصر این که از که است عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر
 اولی متن اولی عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
 که رعایا و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
 سکون و حکم ابروی عیسی ایلم الیه بر وی و بر سر و بر سر و بر سر
 و عیسی ایلم الیه بر وی

سخنی در ذکر مکتوبات و جود از آن در هر چه بان ظهور کرده است

عزیز و سرتو و حوالتی کرامت و صبر و شکر حضور الیه سزاوار و توفیق
و توفیق و در بر کلام و از در غم غم جوهر زوایا و عوالم خاصه مختلفه
وزوایا شمع و لایقانه صدق قائم از آنجا رخ و اهدا و مبارکه مبارک است
از زلفی تفتیر و استوقاد و هر چه صدقه صبر و صبر خورشید رخ: از زلفی
مخلصه او هر یک را سنه مکتوبه محراب صبر و از آن فتح نو نگرده
صبر بندگی سر لوحه صانع از آنجا که غم مطهر و گرمی آورده
و از صانع قول باش ماوی کلوف عدله از نه غنیز و اوصاف سوره که یکسده
مکتوبه مخلصه که سینه مردمی از آنجا که عقله سکر خمریه که نور نبوی که آنکه حضور فریض
موقر از خلقی در کوا سوزش سخن ما شود که رفیق او هر قدر بماند و بود بند او در
غنیز و حقیر سزاوار نه منوع و محفوظ و او با هر طبع که صبر و صبر در سوره

الحمد لله
محمد و آله

یا ایها و سعاده و ابرار

مجموعه روایات
صبر و استقامت
۳۷۰۰

اجازت تکریم

موسی را به پوسه مبارکه ج مهور اولد و حق او زره کلون و کوه کلون
موجود بود و حق زعانه ضرر متر اولیون و افروغ کنه فرق و قدر و توفیق
ایمان او زره که نبوغ که اولی که حق جز او بود موسی که بکس ازین وضع او توفیق
مهر گزیده

و از آنجا که غم مطهر و گرمی آورده
و از صانع قول باش ماوی کلوف عدله از نه غنیز و اوصاف سوره که یکسده
مکتوبه مخلصه که سینه مردمی از آنجا که عقله سکر خمریه که نور نبوی که آنکه حضور فریض
موقر از خلقی در کوا سوزش سخن ما شود که رفیق او هر قدر بماند و بود بند او در
غنیز و حقیر سزاوار نه منوع و محفوظ و او با هر طبع که صبر و صبر در سوره

فصل في قتل
 رعايا الفرس التي برزوا بها في بلادهم لولا انهم لم يكونوا
 اوردوا اياهم لانهما كانا في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 هم في بلادهم رعاياهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 وكما لم يردوا في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 كونه من غير خروج اقامته في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 ملكته ووقفته وما لم يردوا في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 اقامته في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 وفتر جدير في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 اكله في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 حاشيتهم في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 مجرور في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 وفتر جدير في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 وفتر جدير في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 اوله وكما لم يردوا في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 اوتوا في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 خلاف قانونه في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 كونه من غير خروج اقامته في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 اوردوا في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم

اوردوا

ناحية من بلادهم في قضاة وخواة وتمام بنا لولا انهم لم يكونوا
 وقصد اوله في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 كونه من غير خروج اقامته في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 بيور ووجه كونه من غير خروج اقامته في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 اوردوا في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 جتمع في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 برحسامة اوقفته انتقاله في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 فوقفته اوقفته انتقاله في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 ميراثه في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 فطوبى في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 قانونه في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 هرقته في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 يكبره في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 اوردوا في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 مودته في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 سبها في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم
 سبها في بلادهم في بلادهم فكيف كانا في بلادهم

قوله

طیروزه تخلص لاور کفیس لافه درین کانه و کتیز و مکتب و صوغخانه و غیره
عشر لاور کفیس لافه درین کانه مالکانه مستقر کوی لوطاز و مستقر
لاواز بهر حال بر کوی طریقه و هم مالکانه در خارج از وقت نماز و غیره
جائز و کلور و مالکانه طریقه است و لواز بهر حال نماز لاور و غیره مستقر
باید و صلح برین خارج از وقت نماز و یکسره جائز و یکسره در وقت اعتبار
بوقر و غیره خیانه و خار و ریاضت و غیره طریقه نماز و غیره
کوتاهه طرفه لالاسر و نماز و غیره لاور و غیره و کتیز و طریقه
له بورد کفیس و خانه لافه درین و بنا و غیره لاور و غیره
بوغیر مذکور کوه رسم و خانه لافه درین لاور و لاور و غیره
لاواز قانون و غیره بوقر و فکر لاور و غیره لافه درین و غیره
وزیر و بارز و حکام و سول و غیره بارز و غیره لافه درین و غیره
وزیر لافه درین و غیره و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
طراف لاور و وزیر و سول و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
مصر لافه درین و غیره و غیره و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
قانون و غیره سول و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
عشر و غیره لافه درین و غیره و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
عشر و غیره لافه درین و غیره و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره

درین لاور کفیس و درین لاور قانون و غیره
و کتیز و صوغخانه باید صاهر تاره و درین و غیره لاور و غیره
قانون و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
صاهر لافه درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
است که قاله مستقر و درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
و لاور و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
قانون و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
کوی و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
قانون لاور و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
بوقر و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
وزیر و بارز و حکام و سول و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
وزیر لافه درین و غیره و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
طراف لاور و وزیر و سول و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
مصر لافه درین و غیره و غیره و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
قانون و غیره سول و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
عشر و غیره لافه درین و غیره و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره
عشر و غیره لافه درین و غیره و غیره لافه درین و غیره لافه درین و غیره

ظاهر بر صورت ه فون الموهرة و ملالته و زلزله و درم انقباض و انفعال ابرو
 اولون و لکی حوه روضه لریشه و بنا بر کله خاره قریح و کفخی ماره نقین
 قاهر صورت عفا و عکس اقباله لایق اولور ^{منظلم}
 بریز خوان کسی نخاید لقمه نان که سنگه بایش در زیر دندان
 نمود بنج عالیه الم مدغم و درون کور لایم فرامح اولور و غیره
 اولویح کروه اولور اولور استی و هر هفتاد عقبت لطف و وفا
 اولور و غیره لیساه و مراد اولویح و کاه باز تعالیح لیساه و حیا
 اولور بر کوه کبیر هجوم قضا لایم مکرر اولور سر حتمه طبع برضا
 عم قریح اولور کور و صفایه سنور و در سعادت انتمالی اولور کیده
 نیج بر قریح زبانه اولور است اولور منقنه اولور جلوه کور کیده
 صفت اقباله اولور مرتز شایان لایم قریح است اولور اولور اولور
 اولور کیده و غیره و هر چند قاتل جناب و در دفعه بکین قاتل
 عکس کیده شغله اخبار فرغانه لیساه عنز مرآت اولور و جان مکرر و حقیقه ظاهر
 به اعتبار سماعه منور اولور و لکی صحیفه لطفه کنش مشکیه ختام لیساه
 اولور بریدیه النورک و قوس سیمیا مشیختر لیساه و غیره و غیره اولور اولور
 لفظ حضرت اولور و غیره شوع و اولور ماکه لیساه اولور اولور لیساه لیساه
 بر قیح کوه شغله انامده اولور اولور بر قیح کوه مسوره اولور اولور لیساه

کی

صورتی که در میان صدقه افروز فرستاده بود از جهت رعایت افروز
بزرگ و سعادت رایج و در که وقتی مقصد از این موارد در دود سوزن که در حضرت سید
ویر سال ناطق حال بود و در تقوی صدق و موضوعی به دلالتی به بود که صبر و تقوی
حضرت مجاهد علی بن ابراهیم و کوفه فوکنز که از راه تبریز می رسیدند و در آن زمان
از ایشان شوارت غیابت الحیت تأخیر بودند و هنگام عتق نه از بد و معاصی شریک

شیر لودمانه عبوقین نام خرید تصدیع جبار و او کشته بنم و تو که در اطلاق
عاجز نواز از این مع چشم و ارشاد نیز و در که بود کشته و در حق نظر الهی که از سوره یوسف
بوشن که در فوق (موس) غنای سوره یوسف نیز از هفتاد و یک سوره که غالباً توبه و از قاصد معلوم اول و در
سوره یوسف و غیر (فاحش) اول که سوره یوسف در آن که قید فرج و در معلوم اول و در که بود فرج
کیده نابکار کند و مصلحت کور و در سوره که در مینه بقصد (المحس) عوارف و مقلد و از اینها که فرج
رها و غنا اول و در که از ضاعده بضعه قلعه خاشی سوره یوسف و در قید مکر تدرید و در غنای
کی بود یوسف که اول و در که از مینه قلعه خاشی سوره یوسف و در قید مکر تدرید و در غنای
بود که عبید مطوق (الحید) در سوره یوسف و در اول طرفین سوره حضرت سید
غیر که یک سوره اول و در که از مینه قلعه خاشی سوره یوسف و در قید مکر تدرید و در غنای
(الملک) بجا که جبار و در سوره یوسف که در حضرت سید تصدیع او را کشته در
سغرا تا و آن که در کفر کسرت هشت که کسرت کشته تا از سوره یوسف که در حضرت سید تصدیع

در اسم کرامات و اقیانان اخصاص فزوه و لوزم تعظیمات کافیت انصاف غوه که تخم و خصلت علی و مهدیه منزه عالیه قلمو
 عرفی بنده کسبین که آن من عبارات کتائین المخلصین و ربو و عر که عامل و رقه نیاز و ناقد الوفا از از جمعی علیه بنده کوز صفتی
 منافق استیبول و ادوب شکوایدوب کماکان او که یک مسلمانان انواع تعوی لولایدوب فقراتما ریخته اید مکده قان
 فکله رو یو بلدرش لولایدوب لولایدوب فاکت که مذکور محمد علی بود لایه کلمه بر و کسینه ظلم و تعدی زشتی و لایه کسینه
 بونده ریخته لولایدوب بو و یار و ممکن اولایه صلاح نفسی لولایدوب فقرات و ضعفات کولایدوب بکلی که تفعل
 غنی کورمک لوزر معرو و یون اولایه علما و صلحی اند کور که کمال صلاحیت و لایه انصاف و تقاضا انتشار و لولایدوب
 لیدل مذکور و علما و صلحی و اعیان سلطانه رفای ایدر که سلطان ایندیک صلی الله علیه و سلم ان الله تعالی
 عون المؤمن مادام المؤمن عون اقیه المسلم و یوسور که حدیث شریفی که مضمون منبغه مظهر اولوب مذکور بنده لوی
 صفت شویک سزا و در ریج یوسور یوسور ظاهر که کن رجا ایدر لوزر معر که مع جل و علاقم کسین کلام او قد و انزل الحوب
 لطفاً حال الله قول شریفی سلطانی سن عیله ای بر کانتی مظهر اولوب اند کسین لخر از مظهر ایدر و بسعده حال اولال
 با زبانه لامل اوجیب ملامت زجه لوزر و فور کم موکم: خصوصاً

سو و بغایت الاستیجاب لای نظر بقصود المقال
 کسین از اولالها نیز

و در اندیشه و کلامی استیجاب لای
 رسد از قدر کسین از اولالها نیز

شیخ الاسلام منشی الانام و رسته زرافح از قدر صفتی که باز کسین

دولت خیر و مند و ستاده علوم و دانش علمای اصلاح روح و حلاله مشکلات ارج و حج و کرامت شیخ
 اقدیر حضرت ایدر مجلس شریف قضایه بنایه و ناوی افاضه و نگاهارینه و فور اخصاص و در بند انصاف و تقاضا
 صحت و فوع ضمیمه عدیم النظر قبل نور که حدیث صحیح اولاد و ارج جنود مجتهدة مقتضایه حال اولال
 منعقد اولایه تعارف قدیم قوت تأیید ارج سماوی لیله عالم استیجاب و مع تولد صمیمی و صحت
 فعدح جلوه کولایه جناب قضایه نصابا بنه غایبانه مجتهد لوزر که لکن کمال ان کما مباحث ضروری
 و هو اصلح صورین به مبتد لولوب صحیح فیض کسین لایه بنم و مع فرق میر و اولاد و حین سزایه
 مباحث و بنیم سزاران عدلی شوز خصوصاً من و ولد ایدر پیوند هد لولایدوب سبوح لیدر
 ضماح غیر خصوصاً حوزی و فحاح و کرات لایه بطریق لایه من مایه علیه بهرت این به لایه سوز
 لایخافون کونه لایم و تبه سنده بو خصلت من صفتی صحت کوبلک و تقصیری لایه کارین علما و یسین است
 اولاد در حاله و فی راهی و لایه شمس و لایه ایدر و ب فرما نه یوسور بلاه و در نیمه به با یوسور متعلق
 لوزر و و قبم قوت اولاد من معلوم شرف ایدر بنفوس لوزر و مع بکلی بضمه و فصل مار لایه
 لولیدور کرم جلیتارنده منقره و رکه بو خصلت به ریازین کوشخ و خاطر و با نشاط لوزر منسی
 یوسور پیون لایه کلمه کسین تربیت و مباحث و مباحث لایه

زید و جسته باین طلاق و بر بعد او کون او بطلان و بر سر عاقبت و سوا او لور اطاب او بطلان
 بر طلق امرایه باین نام قال لها انت طالق قلت قال بعضهم نلتان ان كان في العدة وقال بعضهم لا يقع سواها كان انت
 في العدة اولم يكن والقول الثاني هو الصحيح وعليه الفتوى كقولنا عبد العزيز المشايخ بزود

تو نشانه ادر زید لیکه کورانه اففتون
 و بر مشدر و بطلان نقلاتد یک حاله ع

نسبکی بر بر ای دل از این عالم
 سوز آخیر که کو با غم خندان
 وار و بختون کس که بکنند عالمه محراب
 اول اعوس که صید از غم بیا سوز کس

بزرگترین عالم
 بزرگترین عالم

من التواريخ الضعيفة

بسم الله الرحمن الرحيم

من طبقات العلماء بالفتنة
وبعض من غيرهم
عن علي بن شيبان

اعلم ان صاحب مذهبنا ابا حنيفة الكوفي رضي الله عنه هو نعمان بن ثابت بن كاهوس بن
 مهران بن نوشر وان كذا في شرح الطحاوي في شرح المنظومة وادرك ابو حنيفة في آخر عهد علي
 رضي الله عنه حمله ابوه اليه وهو صغير وقد قاله بالبصرة كما ذكره بن جرير الشافعي وقال اسمعيل
 بن حماد بن ابان بن ابي اسمعيل بن حماد بن نعمان بن ثابت النعمان المزياني من ابناء الناس
 ولد جدتي في سنة ثمانين ونسب ابو ثابت الى علي بن ابي طالب وهو صغير وقاله بالبصرة ووضح
 ان ابا حنيفة سمي بالحديث من سبعة من الصحابة منهم انس بن مالك وعبد الله بن
 انس وعبد الله بن عمر الزبيدي وعبد الله بن ابي اوفى ووائل الاسقع وجابر بن عبد الله
 وعائشة رضي الله عنها وعن الصحابة الثمانية ثم ان ابا حنيفة لم يمت ببغداد وهو ابن
 سبعين واجتمعوا على انه مات بتاريخ خمسين ومائة والصحاح اوله في سنة ثمانين
 واشهر اهلها به شخصان هما انهما ايضا ايمان الاول منهما ابو يوسف يعقوب
 بن ابراهيم بن حسين الانصاري وهو من اعظم اصحاب ابي حنيفة وللقدم من اصحابه وكان
 اماما عالما عاملا عظيم القدر والشان فاضلا في الفقه والقرآن وولي القضاء لثلاثة
 خلفاء المهدي والهادي والرشيد ولد سنة ثلث عشر ومائة ومات سنة اثنين
 وثمانين ومائة وكان عمره تسعا وستين سنة وروى انه اوصى بمائة الف لاهل
 مكة ومائة الف لاهل مدينة ومائة الف لاهل كوفة ومائة الف لاهل بغداد والثلث
 ابو عبد الله محمد بن الحسن الشيباني وان الشيبان نسبة الى بني شيبان فهو
 محمد بن الحسن بن عبد الله بن كاهوس بن مهران ملك بني شيبان وكان بين محمد
 وابي حنيفة اهما الله قرابة حيث كان جد والد محمد جد ابي حنيفة واخذ عنه الفقه

83

اولدرکه ملکی ارو بر سر صحرای ۵ ملاء نام و فرقی حکم شریک هر اولوب بطور اقرار ز غلوت ایندیک با ما نماند ما و یا نمان
و خافونام و مبارک نام مستقر اولدر و نام او خافق رب یاقصه غایت معموله روزی که شریک و صاحب الکتاب غلام
نام و نه به او پیروز نذر اچیه بیو با نام سع ایدوب قبضه شریک شریک بعد البوع تعرفت اولدر و یو طایب اقرار

۱۸

رهل صلى الظهر في منزله فوقف وخرج الى السجدة وصلى العصر
في سفره في ذلك اليوم ثم ذكر ان تترك شيئا في منزله فخرج
الى منزله لاجل ذلك ثم تذكر انه صلى الظهر والعصر بغير وضوء
قالوا يجب ان يصلى الظهر ركعتين والعصر اربعاً في الصلاة
السجدة

برامحة امامه برة فوزعون
وليسه نزل زم او لورجول
غير تخرج داء بانك مثله فخذند
بانك مثله فخذند

ويرخص له اي تلك فرض الرباعي الغرض فاعل يخص بقية الغرض اذ لا ضرورة ابن وبنو الرباعي يخرج الفجر
والغروب لما روي عن عائشة رضي الله تعالى عنها ان الصلوة فرضت في الاصل ركعتين فلما قدم النبي صلى الله عليه وسلم
المدينة فتم الى كل صلاة مثلها غير الغروب فانه وتر لها ثم زيدت في الظهر واقترنت في السفر حتى يدبر مقامه متعلق
بقوله ويرخص في الصلاة

ذو كان عاصياً لله ان يسوفه بطول الطريق ويظنون ان الله لا يسمع امره

ادعت ذات زوج بنوة صبي لم يجز حتى شهد امرأه على الولادة لانها تدعى بحبل النسب على الغير فلا صدق الا بالحجة
بخلاف ادعاء الرجل فان فيه حبل النسب على نفسه ثم شهادة القابلة حجة فيها لانها ان الحاجة الى تعيين الولد
النسب بنيت بالفواش القام وان كانت محنة الزمت حجة تامة عند ان صدق به وهي رجلان او رجل وامرأتان
الا اذا كان هناك حبل ظاهراً واعتراف من قبل الزوج وقال يكفي في اجمع شهادة امرأه واحدة منكم
رجل ادعى على اخوانه ابوه لا يصدق الا بينة او تصديق من المدعى عليه ولو ادعى انه ابنه ان كان يعترف
فكذلك وان كان صغيراً لا يعترف بصدق اسخاها والبيتة شهادة رجلين وامرأتين

الغنى الرصوع واخره والغنى والغنى
ايضا ما بعد الرصوع وهو يفتي في الرصوع
في جانب الكفاية يقال كفاية جمع وباب باع وباب انما
ما يفتي بالغنى افاة الغنى وقيل انما
الغنى الرصوع واخره والغنى والغنى

بسم الله الرحمن الرحيم وما قدر ووالله
حق قدره ١٠٥ الا رض جميعاً قبضته يوم القيمة
والسود مطويات بيمنة سبحانه وبعثنا
ملائكته انزلوا الالوه الى ابائهم العلى
الغضيم

بعضهم انما يعرفه
بعضهم انما يعرفه
بعضهم انما يعرفه
بعضهم انما يعرفه

وقال امام الحرمين وغيره لا خلاف ان الشمس تغرب عند قوم وتطلع عند قوم اخرين
وسئل الشيخ ابو حامد عن بلاد بلغار هي اقصى بلاد الترك كيف يصلون فاتم ذكر ان الشمس
لا تغرب عندهم الا مقدار ما بين المغرب والعشاء ثم تطلع عند

حكى عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال خدمت اربع مائة سنة فقال قرأت اربعة آلاف حديث
ثم اخبرنا من حديث واحد علمت به وتركت ما سواه لاني تأملت فوجدت خلاصي فيه
وكان علم الاولين والاخرين كله مندرج فيه وذلك ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال
بعض اصحابه اعلم لديناك بقدر بقاكت فيما واعلم لاخرتك بقدر بقاكت فيما واعلم لله
بقدر حاجتك اليه واعلم للتار بقدر صبرك عليها صدق رسول الله صلى الله عليه وسلم

تأمل اذا اصاب احدكم صنوع وغيره من الاوتاج فليب طابع ويرقاه فاحتم الكتاب
وسورة الاضراس والمعوذتين ونحوها وجهه فيذهب عنه ما يجد قابض اقرب
روي عن ابي حنيفة رضي الله عنه انه قال رايت ربه الله يتدارك عا في المنام تسعة وسبعين مرة
ثم قال لئن رايت عاقب المائة لاسال الله بما بيني وبينه يوم القيمة فقال الله سبحانه
من قال عند الصباح والمساء سبحان الواحد الاحد سبحان الفرد الصمد سبحان
من رفع السماء بغير عمد لم يتخذ صاحبة ولا ولد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
في يوم القيمة

فيل مكتوب على حصى في بيت المقدس عليها تسعة وتسعون وكل من طبع مناسك وكل
خائف تارت وكل من اراد ان يقرأها في كل عرفة وسورة وكل من طبع مناسك وكل

تعلق اهل الروم والهند والروم على ان الامراض تنزل من سماء الله تعالى
والطائف من شجر بلقيس والليل والاربع من شجرة الاكل على الشيع والفاصد من حبس اليرقان والساكن من حبس الجوع قد

اعلم ان العلم اختلفوا في ان صفة الان في النفوس الناطقة التي يشيخ بها
كل احد يقول انها هي نفس الفلاسفة المشهورين من المتقدمين والمتأخرين القائلين
ببقاء النفس المبتدئة للنفس معادروا وحانيا وثوابا عاقبا روحانيا انها جوهر مجرد
بحسب جسم وسمائي ساي نسبت قوتها جسمانية حاله في المادة بل هي لا مكانية لا تقبل
اشارة حسيه وانما تعلقها بالبدن تعلق الغزير والتصرف من غير ان يكون داخله فيه
وتعلق اولها بالروح العقل المتكون في خوف باطنية وطلول تعلق العاشق بالمشوق عتقا جيليا الهائيا فلا تنقطع
العقل للسرور ما دام البدن صاهيا لتعلقها به لتوقف كالاتما ولذا انها العقلية والحيية عليه وزيب اليه
منها في العذام جماعة عظيمه من علماء المسلمين مثل الشيخ ابي القاسم الركني الاصفهاني والشيخ ابي حامد
والطيفي وغيرهم الغزالي وجميع من الصوفية الكاشفين من اصحاب البرياضات وارباب المشايخ او من مشايخ
قوة يسرى بها العترة بغير بن عباد السلم والشيعة الملقب بالشيخ المفيد القول الثاني عند القائلين بانها
جميع البدن فكله الحار هو المسمى بالروح عند الاقلاء النفس ان الانسان مجموع النفس والبدن قالوا ان النفس اذا تعلقت بالبدن احدثت
بالبدن فصارت النفس عين البدن والبدن عين النفس وجوهها عند الاتحاد والانس
فاذا جاء وقت الموت سئل هذا الاتحاد بعيت النفس في البدن والقائلون بانها
النفس فرعان كذا في تفسير الكبير هذا منكرين لغير النفوس الناطقة فيما هو
المشهور تعلقها امان بلون جوهر فردا غير محمدا وبن البنية وسمائي داخل
البدن وسمائي خارجا عنهما هذا هو المذهب الاول انها جزء لا يتجزأ في العلب منه بين
الراوند من انما هي البنية والهيكل المخصوص وهو الحار عند جمهور
المتكلمين فعندهم الان لا يجازي تعريفه الى ذكر حيد او رسم قال الامام الرازي
وهذا القول عندنا باطل على وجه ذكرنا في تفسير وهذا المذهب الثاني وهو يوجب
كثير من المتكلمين معنى قولهم انها الاجزاء الاصلية الباقية من اول الى اخره الثالث
من القسم الذي هو ان يكون جسماني داخل البدن ان يكون من العناصر الاربعة

الهواء

الهواء او اي اجسام سوائيه مخلوطة بالحرارة الغريزية اما في العلب او في الدماغ واما بقضايا
طرفة عين ينقطع لطيف فالبدن بمنزلة الاق المشفوخ المذهب الرابع انها الجسم الذي هو
النار اي الاجزاء النارية المختلطة بالارواح العقلية والدماغية المتأثرة بالحرارة الغريزية
المذهب الخامس انها الجسم الذي هو الماء اي من الجسم الذي يغلب عليه المائية من الاضداد الاربعة
هو الدم بدل لبلارة اذا خرج كرم الموت ويمنع ان يكون النفس في البدن الان في الجسم
الذي يغلب عليه الارضية كالاعضاء الكثيفة كالعظم والغضروف والخصية فاما الكثيفة
تقيلية تهلما نية المذهب السادس انها اجسام لطيفة سماوية نورانية على طبيعة ضوء
الشمس سارية في البدن كسريان ماء الورد في الورد والنار في النجم باقية من اول العمر
الى اخره لا ينطفئ اليه تحلر وتبدل فاذا تحولت في البدن اقلها وخليقة منعت من سرها
فافضلت تلك الاجسام الشريفة فيعرض الموت وهذا قول النظام من المتكلمين وجمهور
المتكلمين قال الامام في هذا المذهب قوتي ومنه شريف حيث التامل فيه فانه شديد المطابقة
لما في الكتب الالهية من احوال الجيوع والموت المذهب السابع انها اجسام لطيفة متكونة في العلب
سارية في الاعضاء من طريق السرايين الى العروق الضاربة او متكونة في الدماغ نافذة في
الاعضاء النابتة الى الجبل البدن واما القسم الذي هو ان يقال ان الانسان جسم موصوف
خارج البدن فلم يوفق احد ذهب الى هذا القول واما القسم الذي هو ان يقال ان الانسان
غيره في الجبل البدن فهذا لا يقول به عاقل لان من المعلوم بالضرورة وان الانسان هو
موصوف بالعلم والقدرة والاطيق والتدبير والتصرف ومن كان كذلك لا يكون غير
يكن الذي ان يقول به كل عاقل هو ان الانسان بشرط ان يكون موصوفا بما عرفه مخصوصه
فالمذهب الثامن ان الانسان هو الجسم الموصوف المتولد عن امتزاج احوال العناصر الاربعة
بمقدار مخصوص لانه العناصر الاربعة اذا امتزجت وتمازجت سورا وكل واحد من سورا الاخر
حصلت كيفية معتدلة من المزاج فقبل نفس كل شخص مزاجا خاصا وقيل مزاجا نوعيا

وهذا هو المذهب الرابع
وهذا هو المذهب الخامس
وهذا هو المذهب السادس
وهذا هو المذهب السابع
وهذا هو المذهب الثامن

المذهب التاسع ان الانسان عبارة عن اجسام مخصوصة بشرط كونها موصوفة
بصفة الخلق والعلم والقدرة والحق سواها قيل في قولهم في الدفاع او في القلب او تلام
قوله احد في القلب او في الكبد او في الدفاع وهو لا وانكره الروح والنفس وقالوا
ليس ههنا الا اجسام مؤلفة موصوفة بهذه الاعراض الموصوفة ثم اعلم ان النفوس
الانسانية سواء جعلنا مجردة او مادية حادثة عندنا لكونها اثر القادر المختار وانما اكلام
في ان صدقها قبل التبدل لقول عليه السلام خلق الله الروح قبل الاجام بالف عام او بعد
لقوله كما بعد ذكر طواريق البدن ثم انشأناه خلقا اخر اشارة الى اضافة النفس والادلة
في الحديث مع كونه خبرا واحدا على ان المراد بالروح النفوس البشرية او لكونها العقلية
ولا في الآية على ان المراد اجزاء النفس واحدا تعلقا بالبدن كذا في المقاصد لا نزاع
في ان مدرك الكليات من الانسان هو النفس واقاموا كجزئيات على وجه كونها جزئيات
فعدنا النفس وعند الغلاة سعة الحواس وما كان اذ ارادوا جزئيات مشروفا عند الغلاة
بحصول الصور في الآلات فعند مفارقة النفس عن البدن وتطلان الآلات لا يتبع
مذكرة للجزئيات ضرورة انتفاء المشروط بانتفاء الشرط فعندنا لما لم يكن الآلات شرطها
في ادراك الجزئيات يكون للنفس بعد المفارقة ادراكات مجردة جزئية واطلاع على بعض جزئيات
احوال الاصياء على ما هو الظاهر من قواعد الاسلام ولهذا يتبع زيارة القبور والاستغابة
بنفوس الاحياء من السموات في استنزال الهبات واستدعاء الملكت فان للنفس المفارقة
تعلقا بالبدن وبالكثيرة التي دفنت فيما فاذا اراد الخلق تلك الثمرة وتوقفت تلقاء النفس
حصل بين النفسين سلاقة واصنافا كذا في المقاصد وانما كليات من لطف الطبيعي
الذي هو غير الانسان من الحيوانات والنباتات كما نفس ايضا فالنفس النباتية هي كمال
اول جسم طبيعي اتي من حيث يتقده وينمو فالنفس الحيوانية هي كمال اول جسم طبيعي اتي
من حيث يتقده وينمو فالنفس الانسانية هي كمال اول جسم طبيعي اتي من حيث يتقده
وينمو فالنفس الانسانية هي كمال اول جسم طبيعي اتي من حيث يتقده وينمو

المذهب العاشر

المذهب الحادي عشر

اعلم ان الجسم
انما يتقده او
يتركه او يبيد
من حيث يتقده
وينمو فالنفس
الانسانية هي
كمال اول جسم
طبيعي اتي من
حيث يتقده
وينمو

الكليات ويستنبط بارتان والامر بالكمال فابكره النوع في ذاته ويسمى كمالا او كمالا كهيئة السيف للحد
او في صفاته ويسمى كمالا ثانيا كسائر ما يتبع النوع من العوارض مثل القطع للسيف والحركة
للجسم والعلل للانسان والمراد بالجميع الجسم اعني الموضوع لا بشرط ان يكون واصل الملا واصل
لان فاعده متقدمة بالوجود على النوع غير محمولة عليه والنفوس بالنسبة الى صورة الكمال يجعل نوعا بالفعل
والمراد بالطبيعي ما يقابل الصناعات وبالاتي ما يكون له قوه والآلة مثل الغازية والسائمة ونحو
ذلك فخرج بالقبول ان بقية الكمال الثاني وكما ان الحركات والاعراض وبيئات الكليات الصناعات
وبالاتي صور الباطن والمعدنيات اذ ليس فعلها بالآلة الصناعات الانسانية مع حركتها في ذاتها كمال
للبدن كما ان الملك كمال للدينة باعتبار التدبير والسياسة وان لم تكن فيها ثم النفس مطلقا اعتبارا
تلك وسماء جسم فاقم من حيث هي مبدأ الامار من التغذية والتمية والتوليد والحس
والحكمة الارادية والمعقولات قوه ومن حيث انها يقارن المادة ليحصل جوهر نباتي او
حيواني صورة قوه من حيث ان الجسم بايتم ويحصل نوعا كمالا

العلم للملوك

المعاني

الحيوانية

اعلم ان الجسم
انما يتقده او
يتركه او يبيد
من حيث يتقده
وينمو فالنفس
الانسانية هي
كمال اول جسم
طبيعي اتي من
حيث يتقده
وينمو

اعلم ان الجسم
انما يتقده او
يتركه او يبيد
من حيث يتقده
وينمو فالنفس
الانسانية هي
كمال اول جسم
طبيعي اتي من
حيث يتقده
وينمو

194

Handwritten text in the left margin, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

کتب جن صفادان بر کل قویار بلیم
 کمر کبی سخی بنو و مد صان بلیم
 صبح وصاله ابریم کوریم کونش جاگ
 کوز بو قنادن جهانندن خوشم اوباره
 ۹

هذا ما يقع به الجبال
وانما علم حقيقة الحال

شربنا على ذكر الجيب مدامة
لها البدر كاش وهي شمس بديرة
ولو لا سدا كما لها هندت لحانها
ولم يبق منها الا عسر غير حشاشه
فان ذكرت في احجى اصبح اهل
ومن بين احشاء الكدان تصاعدت
وان خطرت بوما على خاطر امره
ولو نظر الندمان ختم انانها
ولو نضجوا منها ترى قبر ميميت
ولو طرروا في حيا بط كرمها
ولو قروا من حامق داسي
ولو عجت في الشرف انفايس طيبها
اخفت من كاتكا كفا لاس

سكونا بها من قبل ان يخلق الكرم
هلل ولم يبدوا اذا خرجت حشم
ولو لا سنا كما تصور كما لو لم يبق
كانت خفا ما في صدور الترفي كنم
نشأوي ولا عار علمهم ولا انم
ولم يبق منها في حقيقه الترفي كنم
اقامت به الافراح وارحل الترفي كنم
لا سكرهم من دونها ذلك الختم
لعادت اليه الروح واشغلت حشم
عليها وقد اشفي لفارقه الترفي كنم
وينطق من ذكرى مذاقها اليه كنم
وزي العرب مزكوم لعادله الترفي كنم
لما ضل في ليل وفي بين الترفي كنم
ولو جيت

ولو جيت شربنا على كرم غدا
ولو ان الكيا بمول شربنا ارضها
ولو رسم الترفي حروف اسمها على
وفوق لواء الجيش لو رسم اسمها
تهذب اخلاق التدمي فهتدي
ويكروم من لم يعرف بجود كفو
ولو نال قدم القوم لتفديها
يقولون لي صفها نانت بوصفها
صفاء ولا ماء ولطف ولا هوي
محاسن تهدي الماء حين بوصفها
ويطرب من لم يدر ما عند ذكرها

بصير او من راو وفتاح سمع لقسم
وفي الركب طسوع لما ضرة التسم
حين مصاب جن ابراه التسم
لا سكر من تحت اللوي ذلك الرقم
بها الطريق العزم من لاله عزم
وبكلم عن الغيظ من لاله حلم
لا كسبه معنى سما عليها التسم
خير اجل عند يباوصا فما علم
ونور ولا نار وروح ولا جسم
فحسن فيها منهم النسر والنظم
كشفاق نعم كلما ذكرت نعم

وقالوا شربنا الاثم كلالا وانما

شربنا التي شربنا عندنا الاثم

هنا لا اسأل الذين سكروا بها

وما شربوا منها ولكنهم هموا

فعدوا منها نشوة قبل نشأتي

معى ابدأ تبسقي وان بلى العظم

عليك بها صمرا فادان شتمها

فعدك عن ظلم الجيب هو الظلم

ووكها في الحان واستجها بها

على نغم الاطمان في حاشم

فاسكنت والتم بوا بموضع

كذلك لم يسكن مع النغم الغم

وفي سكره منها ولو غم ساعه

تربى الكرم عبد اطبا بعاو لكلم

والنفس في الدنيا لمن صابجا

ومن لم يمت سكرها بها فانه اجرهم

على نفسه فليست من ضاع عمره
فت هذه القصيدة
اكثر بفتة للطفة

وقالوا شربنا الاثم كلالا وانما

شربنا التي في ترها عندنا الاثم

هنا لا اسأل الذين سكروا بها

وما شربوا منها ولكنهم هموا

وقال رضي الله عنه

نسخت بحبي اية العنق من قبل

فاحس الطوبى بحبي وحكمي على الكل

وكل فتى يهوى فاني امامه

وانى برى من فتى سامع العذل

ولي في الهوى علم بحيل صفاته

ومن لم يفقه الهوى فهو في حيل

ومن لم يكن في عزه الحياء

يحب كذبا بهوى في شره بالذل

اد اجادا قوام حال را بستم

يحدون بالارواح منهم بالخل

وان اودعوا سير ارايت صدورهم

قبورا لا يسرار نشره عن نقل

وان يهدوا وبابها ما انا فخا

صَارَ بَيْتِي حَيَاةً لِي وَوَيْتًا
 مِنْ عَيْتِ الْمُتَجَسِّسِينَ
 وَلَا حَاشِيَةَ لِي فِيهِ
 بِدَرِّهِمْ مِنْ كَانِ مِثْلِي
 فَالْمَوْتُ فِيهِ حَيَاةٌ لِي
 وَفِي حَيَاتِي قَتْلٌ لِي

وَأَنْ يَهْدُوا بِالْأَجْرِ مَا نُوَاجِهَانِي
 وَأَنْ يَهْدُوا بِالْقَتْلِ مَا نُوَاجِهَانِي

لَعَمْرِي أَمُّ الْعَشَائِرِ عِنْدِي حَقِيقَةٌ
 عَلَى أَيْدِيهِمْ وَالْبَاهُونَ عِنْدِي عَلَى الْهَزْلِ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

أَنْتُمْ فَرَوْضِي نَفْسِي
 أَنْتُمْ حَسْبِي وَشُغْلِي
 يَا قَبْلِي فِي صَلَاتِي
 إِذَا وَقَفْتُ أَصَلِي
 جَاكُمُ نَصَبٌ عَيْنِي
 أَلِيَّةٌ وَجَهْتُ كُلِّي
 وَسِرْتُمْ فِي ضَمِيرِي
 وَالْقَدْبُ طُورُ التَّحَالِي
 أَنْتُمْ فِي حَيَاتِي نَارٌ
 لِبِلَابِ نَشْرَتِ أَهْلِي
 قَدْتُ أَمَّا نُوَاجِهَانِي
 أَجْدُهُدَايَ لَعَلِّي
 دُونَ مَنْهَا فَمَا كَانَتْ
 نَارُ الْكَلْبِ قَبْلِي
 نُودِيَتْ مِنْهَا كِفَايَا
 حَتَّى مَا إِذَا مَا نَدَانِي الْمِبَاحِثُ
 فِي رَدِّ الْكَلْبِ لِي وَصَلِي
 فِي جَمْعِ شَيْءٍ لِي

أَتَيْتُ بَيْنَ سَبْتِ الْكَلْبِ وَالْأَجْرِ
 خَدَمْتُ الْعَبَسَ نَصِيحَةً مِنْ لَيْسَ لِي نَصِيبُ
 عَمْرِي عَمْرِي عَمْرِي نَجَاةٌ لِي
 أَمَّا نُوَاجِهَانِي فَمِنْ أَوْجَاعِ الْعَالَمِ

ورد في عرسالم بن عبد الله انه قال سمعت خراشي يقول لما اقبلت في مكة على ناقته لي وخطي
شقي من الماء حتى اذا احدثت هذه المقبرة منبراً الى مقبرة مخصوصة بين مكة ومدينة قد خرج رجل من
المقبرة يشعل درائسه الى قدمه ناراً فاذا انقطفه سلسله تشعل ناراً فوجهت الذاينة
نحوها ونظرت اليها متجها فلما راى قال لي صب علي من الماء فخرج رجل من القبر اخذ بطرف
السلسله وقال لا تصب عليه الماء فديده حتى انتهى به الى القبر فاذا معه سوط يشعل ناراً
فضربه حتى دخل القبر كذا في روضه العلاء وتمامه ليجب له يحفظ ما قاله وذهب بن منبه خرقاء
بسم الله وبالله وعلى مله رسول الله صلى الله عليه وسلم دفع الله بك العذاب عرضاً حب القبر اربعين

سنة كذا في زهر الرياض
قال النبي عليه الصلوة والسلام من توءأ و احسن الوضوء قال اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد
ان محمداً عبده ورسوله اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين يجب له ثمانية ابواب الجنة يدخل من ايها
شاء ذكره شقي في المصالح ويشتر المتوضي من فضل ماء الوضوء فان فيه شفاء لأمراض شتى وفي هذا المعنى قيل
شعر توءأ بافتي لركبت نحو لقاء الله في دار البقاء واشرب بعد اسباغ الوضوء بما كان يبقى في الزباء
فان الشرب من ارج الوضوء شفاء كان من سبعين داء وذكر في الحاصد حديث عن النبي عليه الصلوة والسلام
بان قيب هو شفاء عن سبعين داء اذ ناهها الله

اتجاهه يقتضي أي مرفوع
منها خبر مقتضى
وقال ابن سينا

استخرج أنه كبرها خارج المصراع إلى مكان معلوم
فما سلكها في بيته لا جعله لونها لا جعله لونها
ولم يكن مقدرًا فانه كان ضامنا وان كان استخرج
كبرها في المصراع سلكها ولم يركب لا يكون ضامنا
وإن أراد وجهه بهذا الاستعمال ويكون ما دونها
فيه فلا يكون ضامنا

انفرد الوادان
المعاني في التارة
والوصاية والوكالة والولاية
لا تتلذذ من غيرهم
وعرفهم في التارة
ان سلكها في المصراع
والفصل في المصراع
والفصل في المصراع
والفصل في المصراع

انفرد الوادان

تاريخ المحظ النذاري بين الودان اذا اشاروا بالبدن بأس به فالصدر والشهيد فيه نظر لان الودان
حرام والاستشفاء بالحلح م حرام ثم قال وقال صدر الشهيد فهو غير حرجي على اطلاقه فان الاستشفاء
بالحلح انما لا يجوز اذا لم يعلم ان فيه شفاء اما ان يعلم ان فيه شفاء وليس له دواء غير الحولج الاستشفاء به
الو تروى الى ما ذكره محمد في كتاب الادوية اذا خاف ان يزل على نفسه العطن ووجد الحولج شرها كانت
تدفع عطنها ولكن يشرب بقدر ما يريد ويدفع عطنه

لكن الكحل الذي هو عليه هو
وفي هذا التصريح نظر لان دفع العطن بها يكون
ان يعافى بها بخلاف لدواء فانها لا يمكن ان يعافى بها
ان دواءها نافع وان قال الاطباء فانهم دواءه حكيما ينفعه
لذا يعين وبالعوافة واستفله المريض بالشفع به
الاستشفاء بالحلح
الاستشفاء بالحلح
الاستشفاء بالحلح

الاستشفاء

قال في شجرة وهما شجرة وهوان الى المركب كما يكون استعارة فقد يكون غير استعارة وحقبة ذلك
ان الواضع كما وضع العزلة لمعانيها حسب شخص كذلك وضع المركب لمعانيها التكميلية بحسب النوع مثلا
بهيئة المركب في قول زيد قام موضوعة للاخبار بالاثبات فاذا استعمل ذلك المركب في غير ما وضع له فلا بد
وان يكون ذلك العلاقة بين المعنيين فان كانت العلاقة الشابهة واستعارة والا فغير استعارة كقول
مواي مع الركب اليمانيين مضعد البيت فان المركب موضوع للاخبار والغرض من منه اظهار التوازن والتحرر
فخصر الحجاز المركب في الاستعارة وتعرفه بما ذكره دخول عن الصواب الى سنا كلامه

روي ان موسى لم قال يا رب من متى انت في الالهة قال الله يا موسى لو لم تسبق رحمتي على غضبي اذ ذكبت ناريا ولو كنت
ابراهيم خليلي قال الله لو كنت وحدي لا شريك لي ملكي فاذا خلقت سما الف مدينة بعضها بعضا ففوق بعض خصل كل مدينة
كعوض دنياك وارتفاع كل مدينة ما بين السماء والارض وملاوت المدينة خردون وخلق طرا ابيض ثم قلت ان
ذلك الطير اذا اكلت جميع ما في هذه المداين من اكلت ثمرات قال كعب الاخبار فجعل الطير ياكل كل يوم حبة واحدة فاذا
من الموت فلم اخلق خلقا حتى اكل الطير ذلك حردل كلة ثم اذنت له الموت ثم خلقت في المداين سبعين الف رجل
لا من الملائكة ولا من الانس ولا من الاجن وعمرت كل واحد منهم الف سنة ثم عصاني واحد منهم ففرضت تلك المداين
بعضها بعض فجعلتها دكا وكما في خلقته بعد ذلك سبعين الف سنة الدرة التي كان عليها عرشى ثم خلقت بعد
ذلك ثمانين الف سنة اللوح المحفوظ ثم خلقت بعد ذلك سبعين الف سنة القلم ثم خلقت بعد ذلك سبعين
الف سنة السموات والارض والجنة والنار ثم خلقت بعد ذلك الف رجل كان ابيهم كل واحد منهم ففرضت كل واحد
منهم الف سنة ثم خلقت بعد ذلك بال آدم بالبشر وما تاسل من ذريته ففعلت كل واحد منهم الف سنة حتى تعلم اني
من متى في الالهة قال موسى سبحانك اعظم شأنك وعز سبطانك وروي ان موسى قال يا رب اتنا كم
فامر الله تعالى الملائكة ان يوقظوه ثلث ولا تتركوه ينام ثم قال فخذ بيدك فارو زبني فموتوا فخذها والقي الله عليها
النعا ففرضت احدهما على الاخرى فانكسرتا ثم اوحى الله اني امسك السماء والارض بقدرتي فلما خذل نوم
اوسنة لذكنا وزالتا والله اعلم بالصواب واليه المرجع والمآب

او ينقلها

المهدية لولبية والصلوة على نبيه كان مدار الجوز في اللفظ مفردا كان او مركبا
 على نقل عما وضع له وقد تفرق في موضعه انعام وضعه الى شخصي وهو وضع مادة
 ونوعي وهو وضع بيئية فلا جرم انقسم الجوز بحسب بيئتين الوضعيتين الى اربعة اقسام لان
 الجوز لانه من ان يكون بحسب الوضع الشخصي بان يكون المنقول عما وضع له مادة اللفظ
 او بحسب الوضع النوعي بان يكون المنقول عما وضع له بيئية وعلى الاول لانه متى ان يكون
 تلك المادة المنقولة عما وضعت له مادة المفرد او مادة المركب وعلى الثاني متى ان يكون
 تلك البيئية المنقولة عما وضعت له بيئية المفرد او بيئية المركب فالاقسام اربعة كون المنقول
 مادة اللفظ التي هي مادة المفرد او مادة المركب وكون المنقول بيئية المفرد او بيئية المركب
 فالاول منها وسوان يكون المنقول لفظا مفردا والنقل عما وضع له وضع شخصيا مجازيا
 والساكن وسوان يكون المنقول عما وضع له لفظا مركبا والنقل عما وضع له وضع شخصيا مجازيا
 وهذا القسم من المجاز لا يوجد الا في الاستعارة التمثيلية والمجاز المرسل المنقلب من الكناية والساكن
 وسوان يكون المنقول عما وضع له لفظا مفردا والنقل عما وضع له وضع نوعيا مجازيا
 وقال الامام المرزوقي في شرح قول الجاسق وايقظ الى بائنا اسعير فيه بناء الام لاخر لان
 معناه التوق والتعجب وهم يستعجبون الباني العاني كما يستعجبون الجمل والنمر اذا وند كما يستعجبون
 بناء الام لاخر كقولهم في المطامع تتر بصع بانفسهم ثلثة فروع الالفة اشهر كلامه والاستعارة
 صيغة التثنية والتثنية وبالعكس ايضا من القسم المذكور والرابع وسوان يكون المنقول لفظا
 مركبا والنقل عما وضع له وضع نوعيا مجازيا بحسب البيئية التركيبية كقوله مع رب اتي وضعها اني
 فان بيئية بنو الجاهل موضوعه للاخبار وقد استعملت لاطراف الرمن والفاضل التقارن لعدم فوج
 بين المجاز المركب الذي لا يجوز في بيئية بل في مادة والمجاز في البيئية التركيبية روي قول صاحب التلخيص
 واما المجاز في اللفظ المستعمل فمما شتهر بعناه الاصل في تشبيه التمثيل للبالغ كما يقال في شدة روي في امر الله
 اراك تقدم رجلا وتؤم اخره وسيد الكرم التمثيل على سبيل الاستعارة وقد يسمى التمثيل مطلقا حيث

الكناية فان بناها على ارادة المعنى مع التصدي في الجاهل الى المعنى الحقيقي من الخارج والاستعمال منه الى ذلك المعنى
 المجازي المراد والله الرمادي الى ارشاد وللمجاز رتبة يوم آخر اخر عناه ايضا وسوان اللفظ الذي اعتبر
 الجوز لانه من ان يكون منقولا عما وضع له او لا يكون منقولا عنه بل ثابتا فيه مفردا والاول مجازي وضعي
 ينطبق الاقسام المذكورة في القسم الذي ذكرناه انما حلال الاستعارة فان فيها خلافا بين علماء البيان ذهب اكثرهم
 الى ان المنقول عن المعنى الوضعي فيسقط ايضا القسم المذكور والباقيون الى انما غير منقول عن المعنى الوضعي وان
 كانت مستعملة فيما لا يصدق عليه ذلك المعنى والوضع في نفس الامر كاللفظ المستعمل غلطاً فيما لا يصدق عليه
 مفهومه الوضعي والتفصيل المشيخ في جميع هذا المقام يطلب من بعض تعليقاتنا وانما وجهنا الى المذكور
 بالوضع دون اللغوي كما فعل غيرنا لعدم صدق على المجاز العرفي والشعري بخلاف الوضعي لانه الوضع على اطلاقه
 ينطبق الوضعي العرفي والشعري ومن عرف المجاز على وجهه يعلم انواع الثلثة ثم وضعه عند التقسيم بالوقوف على
 على بصيرة واشتد مجازي على كالا قبيل والادبار في قول الخليل فانما هي اقبال وادبار قال الشيخ في دلائل
 الاغبار لم يرد بالاقبال والادبار غير معناهما حتى يكون المجاز في الكلمة وانما المجاز في ان جعلها ككثرة ما تعبد
 وتذكر كانهما تجسدت من الادبار والاقبال وليس هذا على حذف المضاف واقامة المضاف اليه تمام وان
 كانوا يذكرونه منه اذ لو قلنا اريد انما من ذات اقبال وادبار فبنا الشعر على ايقاظه وخرقنا الى الشيء
 منقول وكلام عامي مرذول لا مسامح عند من له الذوق الصحيح والمعرفة بآراء المعاني ومعنى تقدير المضاف
 فيه انه لو ان الكلام قد جرى به على ظاهره ولم يقصد المبالغة المذكورة كان حقه ان يقال بلفظ الآت لا اذ مراد
 وقال سندهم فيهما علقه على الكثرة القصور من الوصف بالمصاوير المبالغة في شأن حالها كما ترى
 صارت عين ما قام بما يقع قولنا زيد عدل انه عين العدل كان بحسب منه واذا اولت بمعنى اسم الفاعل
 فانت ذلك المعصود وكذا ان قلت على صدر المضاف ولا يذنب عليك ان ما ذكره الشيخ في الاقبال
 والادبار هو عينه فاذا ذكره القائلون بعدم النقل عن المفهوم الاصل في الاستعارة في الكسوف في مثل
 قولك ريت سدا والعين القوم يكون القول المذكور من الشيخ ويزيدون على القائلون بعدم
 النقل والاستعارة واما الجوز في قوله ريت الربيع البعل فخرج عن القسم المذكور لان الجوز في قوله ريت

في

ل

لا في المقطع واللا في معناه واعلم ان في الجازمات عامة كافة حسنة يستعمل على انواعه ويتناول
 افراده ويرتبط بها في افرجه فزيدا حسنة اما الغاية العامة التي لا يختلف عن مجازاته
 كان قرابة تقدير المعنى في هذا السماع وذلك الجازم مطلقا يحتاج في الوصول الى المعنى المراد الى
 ملاحظة المعنى الحقيقي والعلاقة بينه وبين المعنى المجازي والاستعانة بالقرينة الحاشية والمقابلة وكلما
 كانت لطافة اللفظ اكثر يكون التأمل اوفى والاهتمام اقوى واشد وتفر المعنى في الذهن اربيد وحب
 المتعلق لغزله عن مذاق قسم الجازم الى المتضمن للغايات ولما في غيرها وزعم ان الموضوع للقياس المستعمل
 في المطلق كما يشتر الموضوع للشفقة الغالبة المستعمل في مطلق الشفقة من هذا القبيل حتى ادعى
 ان هذا الاستعمال كالاستعمال احر المشرافين في مقام الاخر في عدم التضمن لغايات زائدة والى انهم
 يجعلون التصرف والافتتان في وجه الكلام واظهار القدرة عليه فاجب عامة لانواع المتفاني واذا
 وهذه الغايات توجد في ازاء الجازم ايضا فكيف لا يجعلونه من قواين ثم ان صاحب الفتح زعم ان الجازم
 المتضمن للغايات قسما في حاله عن البالغة في التشبيه ومتضمن لها وراو بالاول ما في القسم الثاني
 عن الغايات في زعم من الجازم المرسل وبالثاني الاستعانة وهذا كما تصرح منه بان التشبيه يوجب مرتبة
 خارج عن حد الجازم وقد قال في موضع اخر من كتابه ان نصيب علم البيان الى الشعر فالجازم والكتابة
 وهذا القول منه مع الزعم المذكور اخرج منه مما هو التشبيه عن حد علم البيان وهذا من تصور
 البضاعة وقصر الباع في هذه الصناعة والتحقيق على ما اوضحناه في موضع اخر انه مما كان
 ولى التشبيه التمثيل والتشبيه الذي ترك فيه اوانه

من اقسام الجازم على ما نثبتناك عليه ولا بد من
 فيما تقدم والله اعلم تحت الرسالة
 بعون الله

حفظ الفقه العارف الاول

في المذهب والاولاد وخدمهم لخدم
 نظم في عينة الانواع بان
 حكم الواقف من الجازم
 من الترتيب في دروا

وسرورين تحليه فلد قدن صلوه اخلاق ارباني ايد متخلق واحكام سبحا نيله متعلق اول شر
امور شرعن دقيقه واتباع ستمك رفيقه فوت اتمز لم تا ناكم

وعن الشيق الازهد افتار الفقراء ثلثة اشياء والاعنياء ثلثة اشياء وافتار الفقراء راحة النفس وفراغ القلب
وضفة الحساب وافتار الاغنياء تعب النفس وشغل القلب وشدة الحساب وقال ابراهيم بن ادم مع الله
لا يبلغ الرجل درجة الصالحين حتى يجوز ست عقبات الاولى يعلق باب النعمة ويفتح باب الشدة الثانية يعلق باب
العز ويفتح باب الذل الثالثة يعلق باب النوم ويفتح باب السر الرابعة يعلق باب الراحة ويفتح باب المشقة الخامسة
يعلق باب الغنى ويفتح باب الفقر السادسة يعلق باب التمل ويفتح باب مجوم الاجل من الحكمة

اعلم ان الله سبحانه خلق الانسان على هيئة متعددة مترتبة بعضها على بعض قابلة للكلمات اللفظ بعضها
من بعض خلق اولاً من طين ثم لطف وكسر سورتها وهي هيئة الاولى ثم جعل في داخلها قلباً طيناً صلباً
الشكل ثم جعل في ذلك اللحم وما خليفاً منبع الدماء التي في جميع العروق والاعضاء ثم انشا من ذلك
الدم جواريف سار فيه كسر يان الدم وذلك الجواريف النفس الامارة وقد سمى النفس الحيوانية ثم لطف
هذا النفس وضم اليها الروح الانسانية ثم جعل منها لطيفة اخرى جامعة بين النفس والروح وهي اللطيفة القلبية
لها وجه الى النفس ووجه الى الروح ثم لطف تلك القلبية وضمها ما جعل منها لطيفة اخرى اصغر منها وهي اللطيفة السرية

قال بعض الحكماء لا يفتح سبعة بلا سبعة الخوف بلا حذر والرجاء بلا طلب
والنية بلا قصد والاستغفار بلا انتم والعلانية بلا سرية والكد بلا اخلاص

قال الامام العزالي في بداية الهداية ولا ينبغي ان يكون اوقا كس مهلة فشتغل في كل وقت بما اتفق عليه من
انما سبب تفكك وشرتب وطاقك في ليك ونار كرت وتلين لكل وقت شغلا لا تتعداه فان من تركت مهلا
اهمال الهائم لا يدري بما يشغل في كل وقت فينقض اكثر اوقان ضابغة اشهر كلامه وقد صدق الامام وخليم
جمع الشايخ محمد طيف

لما وجه الى الروح ووجه الى النفس ومن اللطيفة القلبية ثم لطفها وصفا ما جعل من اللطيفة
 اخرى اصغر ومن اللطيفة السرية ثم لطفها وجعل من اللطيفة اخرى ومن اللطيفة الروحية ثم
 باعتبار رتبة الروح قبل تعلقه بالقلب والنفس جعل من اللطيفة اخرى ومن اللطيفة الحسية ثم
 من ثم ادنا ثوار الصفات حصلت لطيفة اخرى يقال لها لطيفة حقيقة فصار البدن والله
 مع اللطيفتين الاوليين كسيت في بعض قدراته مشكاة الكوة غير نافذ يوضع فيها
 المصباح واللطيفة القلبية كواجب في المشكاة واللطيفة السرية كصباح في الزجاجة و
 اللطيفة الحسية كضئيلة في المصباح واللطيفة الروحية كدهن لم يخرج من زيتونه لانه
 شرقية ولاخرية الملك بل من اصنافه من روي بكاء زيت الروح يضيئ من كمال نورانية
 ولولم تمسه نارها وقد نزل المصباح من قبس اللطيفة الحسية فالان الكامل المنقور
 مصباحه من نور الله كما جامع بين اعلى العليين وبين اسفل السافلين كما ارشاد اليه
 ولقد خلقنا الانسان في احسن تقويم الاية ثم ردهناه اسفل سافلين الاية قال الشيخ
 مجد الدين البغدادي قوله سجان من جمع بين اقرب الاقربين وبين ابعد
 الابعدين بعد رتبته فالان المشتمل على الجميع اذا عرف نفسه وشاهد بنور ذلك
 المصباح عرف ربه فتدبر فاصحاب الميمنة والميسرة والساقون في نفس التنزل
 الى اسفل سواء وانما التفاوت في الاستعدادات والقابليات يظهر بالارتقاء و
 الارتقاء وذلك لا يكون الا بالايمان والعمل الصالح لقوله تعالى الا الذين آمنوا وعملوا
 الصالحات فلهم اجر غير ممنون الآية الثالثة

مجلس لطيف
 سبع

بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم

للمجد لوليه والصلوة على نبيه اعلم ان في لسان العرب نوتة بنوا عليا اصحا الادب ومن جملتها
 انهم يقصون عن معنى اللفظ بخرين عن بعض مفهومات الوضعية ويزيدون عليه بتضمينه معنى لفظ آخر
 لا على وجه يكون اللفظ المستعمل في الجميع الزايد والمزيد عليه اما الاول فكالمترق في قوله تعالى انزلنا
 ام لم تنزلهم فانها مجرد ان لمعنى الاستواء وقد اشبع منها معنى الاستفهام راسا قال سيبويه
 جرى هذا على صورة الاستفهام ولا استفهام كما ان ذلك جرى على صورة النداء ولا نداء وهذا النوع من
 التوسع يكون في الافعال ايضا كما في قولهم سمع بالمعدي حير من ان تراه فان الفعل اعني سمع منزل
 منزلة المصدر وهذا التثنية غير التاويل بتقدير ان يرشدك اليه تفصيل الامام البيضاوي بالفوق بينهما
 حيث قال في تفسير قوله تعالى ومن آياته يريكم البرق خوفا وطمعا من ان تراه او الفعل فيه نزل منزلة المصدر
 كقولهم سمع بالمعدي فيمن ان تراه ومن تخلف عن وجه التنزيل فهو طريق التثنية ومثل القول المذكور
 في التاويل ولقد علمه عنه قال سيد المحققين في شرح قوله عليه السلام ليس للنساء من الولاة الا ما اعتقن
 او اعتقت من اخفق او كاتبت او كاتبت من كاتبت او دبرن او دبرن من دبرن او جبرن او جبرن من جبرن
 او اعتقن معتقن وقول عليه السلام او جرحنا حتى نقول بالمصدر ثم ان التوسع المذكور
 اذا كان في الافعال غير من عن بالميل الى جانب المعنى قال العلامة المحشر في الكشاف وقد
 وجدنا العرب يعملون في مواضع من كلامهم مع المعاني ميلا يسا من ذلك قولهم لا تاكل السمك وتشرب
 اللبن معناه لا ياكل السمك ويشرب اللبن وان كان ظاهرا للفظ على ما لا يصح من عطف
 الاسم على الفعل قال العزقي وتشرب منصوب بان المقدرة تقديره وان تشرب وان مع الفعل في تاويل
 الاسم وانما قال مع المقدرة ان المعنى يتغير على انهم يشبعون في ميلهم ودورانهم وكون الدوران
 لازما للميل بحيث يجر ان يقصد مع تبع اغناه عن اعتبار التضمين واستغنى عن تفصيل هذا المعنى
 عن قريب من شاء الله ولقد نزل الوجود في الفاضل ثغرا في وزنه ان فيه التضمين وانما اشبه
 فكثير في كلام العرب هي قاله ابن جنيد لو بعثت لقبنا العرب لاجمعت مجلدات والتضمين ان يفقد
 بلغظ معناه الحقيقي معنى لفظ آخر يباله ويدل عليه بذكر شئ من متعلق الامر كقولك اهد اليك

فلما نفاك لا حطت في مع اللمد عنى الاتساع وودلت عليه بذكر صلت اعنى كلمة الى كالك قلت
اشهر جمع اليك وانما اطلقنا اللفظ بنظم الاسم فان التضمين لا اختصاص له بالفعل فصح عنه
صاحب الكشاف في سورة الزخرف حيث قال في تفسير قوله تعالى وما الذي في السماء والارض الا
وضمن اسمه معنى وصف وكذلك علق به الزخرف في قوله تعالى وفي الارض كما تقول هو قائم في طالع
في تغليب على تضمين معنى الجواد والذي شمر به كما قلت موجود في طي جواد في تغليب وكفوف عن
قال قال الفاضل التفتازاني وصيغة التضمين ان يقصد بالفعل معنى الحقيقة مع فعل آخر بناءً وتبعه
الفاصل التشرى حيث قال والتضمين ان يقصد بلفظ فعل معناه الحقيقة الى آخر ما ذكره سابقاً وقربها
الى الوهم المذكور صاحب الكشاف حيث قال والقاعدة ان يراه الفعلان مقاصداً او يتعالان احدتهما
لفظاً والآخر مذكور بصلته ثم انه لم يصف في قوله والآخر مذكور بذكر صلته لان ذكر الصلة غير لازم
للتضمين كما ضمن اللازم معنى متعدي فيكون تفرقة فربما للتضمين فالصاحب الكشاف في قوله
فاستيقوا الخ لا يخرج من ان يكون على حذف الجار وابصار الفعل والاصل فاستيقوا الى الخ او تضمين
معنى ابتدروا فالصواب ان يقال والآخر مذكور بذكر متعلقه ثم ان الصلة على تقدير كونها مذكورة
لا يجب ان يكون المحض للمحو وتبطل بل قد يكون للتضمين المذكور لفظاً كما في قوله من اذا انتبذت من
اسلاماً مكاناً شرقياً قال الامام البيضاوي بعد عاقبة الالتماس بالاعتزال فكانت الصلة متعلقة به
ومكاناً طرفاً ومفعولاً لان انتبذت متضمنة بمعنى انت ومن بهما اكتشف خلل آخر في كلام
صاحب الكشاف ثم ان تضمين كما يتحقق بزيادة المعنى المتعدى بنفسه على معنى متعدي بوساطة حرف الجر
على ما تقرر كذلك يتحقق بزيادة المعنى المتعدى بوساطة حرف الجر على معنى متعدي بنفسه كما في قوله تعالى
يؤمنون بالغيب قال صاحب الكشاف ثم يقال آمنة اذا صدقته وصفيقة آمنة التكتيب والمخافة
واما تعديه بالياء فلتضمن معنى آخر واعترف وبالجملة لا بد في التضمين من اراة معنيين من لفظ
واحد على وجه يكون كل واحد منهما بعض المراد وبه يشارق الكتابة فان احد المعنيين قد يفتقر الى
والآخر وسيلة اليه ليكون مقصوداً اصالة وبما قررنا اندفع ما قيل بالفعل المذكور ان كان في معناه

الحقيقي فلا دلالة على الفعل الآخر وان كان في معنى الفعل الآخر فلا دلالة على معناه الحقيقي وان كان
غيرها جميعاً لزم الجمع بين الحقيقي والمجازي ولا يمكن ان يقال بهما في الجمع بين المعنيين في صورة التغليب
لان كلا من المعنيين بهما مراد بخصوصه بخلاف صورة التغليب فان المراد به مجموع المعنيين ولم يتعلق اللفظ
لواحد منهما بخصوصه وارجع عنه بان في معنى الحقيقي مع حذف حال ما خوذ من الفعل الآخر بمعونة القرينة
اللفظية ثم قال ذلك النفاذ ولا بد من اعمى الحال والآل كان مجازاً محضاً ولم يدر رآته في اي على
تقديم ما ذكره من اعتبار الحال المقدر يرجع التضمين الى الالفها ويسقط عن درجه الاستقلال في
الاعتبار على ما لا يخفى على ذي الاختيار ومنهم من استشكل المذكور ولم يرتض الجواب المذكور فقال والظاهر
ان يقال اللفظ مستعمل في معناه الاصل فيكون هو المقصود اصاله لكن قصد بتعبير معنى آخر بناءً
من غير ان يستعمل فيه ذلك اللفظ او بقدره لفظاً آخر فلا يكون من باب الكتابة ولا من باب الاخبار بل
من باب الحقيقة التي قصد بمعناه الحقيقي معنى آخر بناءً ويتبعه في الارادة وهو يكون معنى التضمين
واما ما نقلت ولا بد من عليك ان العهد الذي ذكره بقوله يتبعه في الارادة يخرج المعنى الآخر عن حد
الاصالة في المقصد والامر في التضمين ليس كذلك فان الاهتمام الى المعنى الآخر فيه لا يكون اذ من الاهتمام
الى المعنى بل قد يكون العناية به اتم واكمل ثم انه لم يصح في اعتبار استعمال اللفظ في معناه الاصل
وكون ذلك المعنى مقصوداً اصالة فانه غير لازم في التضمين على ما وقف عليه فيما سبق وبعد هذا
كلمة لا خفاء في بعد قصد المعنى المذكور على اسم التضمين فدعوه وقوله لا تعسف ظاهر ثم ان التضمين
على المعنى المذكور الذي قررناه لا يشبهه بينه وبين المجاز المرسل لانه مشروط بتعدد المعنى الحقيقي
وهو غير متقدر فيه ثم يلزم انذار صاحب مطلق المجاز المقابل للحقيقة والاباء فيها فان قلت
ملاً يلزم ان يكون التضمين كالكتابة والمجاز المرسل شيئاً مستقلاً من اركان البيان ولم يجعل به احد
من اركان الصناعة قلت نعم الا ان الاصح اقول ان يتبع وادارة البيان قابل لا يتبع وليس
العلم واخراج مسائله من النوع الى الفعل تمام خصوصاً ما هو قواعداً وايل ونوع القول قول ان المقام
كم ثم الاول الآخر ولقد انصف من قل في النزول اي جباباً وفي الرجال بجباباً ثم ان في الحقيقة

لطفين

التضمين على الوجه قدر مندوحة عن تكافؤ اللج بين المعنى الطبيعي والمجازي على الوجه الذي وقع
فيه التشابه بين الحذف والثاقبة عند اقتضاء المقام رادتها مع عدم المجازي الى عدم التصيير
الى عموم المجازي لفقده شرطه وسو تعدد المعنى الحقيقي ومن توسعناهم ايضا بجزء كل من المتعدي
وغير المتعدي بحرف الآخر وهو غير منتقل من صيغة الى صيغة متبادلة بتغيير معناه بالزيادة والتقصان وانما
قلنا غير متعديون اللزوم ليتناول الاسم كما في اسد علي كما استغف عليه اما اجراء المتعدي
بحرف غير المتعدي فلو جوب منها كونه تعديا لغير المتعدي فان من اداهم عمل التقيض على التقيض
قال صاحب الكشاف في سورة التوبة تعدي فعل اليمان بالياء لانه قصد التصديق بالله الذي هو
تقيض الكفر فعدي بالياء وقد شبه بهذا ما اذا كان الفعل متروكا سا قاطعا عن هيئة الاعيان
كما اذا كان الفرض اثبات الفعل المتعدي لا استداليه او نفيه عنه من غير اعتبار تعلقه بمن
وقع عليه كما في قوله تعالى وتوكلهم في ظلمات لا يبصرون قال صاحب الكشاف والمفعول الساقط
من لا يبصرون من قبيل المنزول المطروح الذي لا يات في الخطارة بالبيان لا من قبيل
المقدر المنوي كان الفعل غير متعدي اصلا او بمن صدر عنه كما في قوله تعالى والهي السحرة يا جبريل
قال صاحب الكشاف فانما خبر عن الحضور بالالفاء لانه عطف ذكر مع الالفات فكذلك طريق
الشكلية وفيه ايضا مع مراعاة الشكليات انهم حين راوا ما راوا ولم ينهوا لكونهم انما
بانفسهم الى الارض سا جدين كانتهم احدوا او جزوا اطرافا فان قلت ما فاعل الفاء ولو
صريح قلت هو الله به جاحولهم من التوفيق او ايمانهم باحسانهم من المعجزة الباهرة
ونك ان لا تعد لان حرفوا اسقطوا او بما قدمناه من التوضيح تبين ان من قصر بيان التستر
في الصورة الاولى فقد قصر واما اجراء غير المتعدي بحرف المتعدي فعلى وجوه منها طريقة الحذف والاصال
ومذا الظهور وشيوعه عنى عن المثال انما الحاجة فيه الى بيان الضابطة قال رضي الله عنهما ابي ان حرف
الجزء في اللام صار قياسا في ابابين اعني بابي المفعول له والمفعول فيه كما كان حذفه قياسا مع
ان وان وليس عيبا في غير الموضوع الثالثه فلما تقول في مررت بزيدا وفتى الى المرور مررت زيدا وفتى

وانما كان قياسا في بابي المفعول له والمفعول له بالاضواير المعينة كقولهم اذ منهما على الطرفين
القدرين قال ابن هشام في معنى اللبب لا يحذف الجار قياسا الآمع ان وان والنجون من ذكر كمي مع
تجويزهم في نحو جيتك كمنكر من ان يكون كي واللام مفرد والمعنى لان تكر مني واجازوا ايضا كونهما
وان مضمر بعدة ولا يحذف مع كي الا لام العلة لانه لا يدخل عليها جار غير ما بخلاف اجتناب ولا يجوز ما بين
كلما شئنا من التذرع فكل منهما يفيض الاخر اما استفاض الاول ففي قوله ليس بقاسم غير المواضع الثلاثة
فانه منوعين بما ذكره في الثاني من ان قاسم اضاع كي واما استفاض الثاني ففي قوله ولا يحذف الجار
قياسا الآمع ان وان فانه منتقض بما ذكره في الاول من انه قياسا ايضا في البابين المذكورين ثم ان
بانفاق الشين المذكورين لانه لا مساع لان يكون غشا في قوله تعالى وعلى ابصارهم غشا على
الحذف والاصال ويكون المعنى وصم على ابصارهم غشا وان تجويز القاصي البيضاء وذلك للاعراب
خارج عن قواعد واتضح لا صحة لا يقال ان الحذف والاصال لا يصال لا يصار اليه الا بدليل على الاطلاق
استدل صاحب الكشاف على ان يعد في قوله تعالى ويحدهم في طيناتهم يعمهون من المددرون المدة بمعنى الامثال
بان الذي بمعنى الامثال انما هو متروك مع السلام كاملهم قال الفاضل القفا زان في شرحه المدة في المعنى
لا يعد في نفي المدة بل باللام مثل ماله والحذف والاصال لا يصار اليه الا بدليل وقد عرفت
ان حذف حرف الجر في باب المفعول له والمفعول فيه قياسا والمدة بمعنى الامثال يستعمل في قولهم
ومررتهم في عمره ومدة في عينه اي امهله وطول له فقول صاحب الكشاف انما هو متروك مع اللام وقول
الفاضل القفا زان في بل باللام ليس بذلك ومنها اعتبارها في اللزوم من معنى المبالغة فانه قد يرفع
ان يكون سببا للتعدية من ان ينتقل اللزوم من صيغة الى صيغة المتعدي وسنة معناه وهذا مما قد وقع
فيه النظر العلامة الزمخشري حيث قال في سورة القمان طهورا بليغا في طارته وعن احمد بن يحيى هو ما كان
طاهرا في نفي مظهر الغيرة فان كان ما قاله شرقا كبدل اعنة في الطارة كان سديا وبعضه قوله تعالى وينزل
عليكم من السماء مطرا ليطهركم به والاقليس فعول من التعديل في شئ وقال صاحب الكشاف فقولهم كان شرقا
اي فيه اجازة الى ان الطارة لما لم تكن قابلة للزيادة لانها شئ واحد رجع المبالغة فيه الى انظم التظهير لانه اللزوم

صار مقدياً و منطاطر بقرعة التضمين قال صاحب الكشاف من شأنهم انهم يضمنون الفعل فعلاً آخر
يعني معنى آخر ويجرونه مجراه و يتخلون استعماله وقد عرفت بما حققناه من معنى التضمين انه
لا يوجب انتقال اللفظ الذي اخبر به التضمين عن صيغة اخرى و من اعتبار ما في غير المقدم من التضمين
بالوصف المتعدي كما تقول الشاعر اسد علي وفي الحروب نعامه قال الفاضل الشرفي في حاشية المطول
استعمال الاسد في معناه الحقيقي لا ينافي تعلقه بالآراء اذ لو قطع ذلك المعنى على سبيل التبع ما هو
لازم له و مفهوم منه في الجملة من البراءة والصول و الفرق بين هذا الوجه و وجه التضمين ان في
التضمين لا بد ان يكون المعنى المقصود من اللفظ تبعاً مقصوداً في المقام اصالة كيف و به يفارق
التضمين الكناية و في هذا الوجه لا يكون المعنى المحفوظ تبعاً في المقام اصالة كيف و المقام مقام التشبيه
بالاسد المبالغة على وجه ذلك يعني عن القصد اي وصف البراءة والصول مرة اخرى فان ذلك القصد
يورث النقص في المبالغة المذكورة كما لا يخفى على من له ذوق سليم و من اجل ذلك على النقيض او على النظر
فان حمل النقيض على النقيض و حمل الظاهر على الظاهر شايخ في كلامهم قال العلامة المحمدي في تفسيره
و السبب في وقوعه في خلاف وجهه و افعال فعلاء لا يجمع على فعال حمل على سمان لانه نقيضه
و من ادبهم حمل الظاهر على الظاهر و النقيض على النقيض و قد مر مثال حمل النقيض على النقيض من هذا
الباب في باب الاجر آو وان كان على غير ذلك فانه اذا جاز احد ما يجوز الآخر ايضاً لعدم الفرق
المؤثر بينهما فان قلت ليست التعدية من خواص اللفظ فلا يؤثر فيها المتصرف في جانب المعنى بالابتداء
او التفسير بالزيادة و نقصان قلت ذلك مهم سبق اليه و هم بعض من حسن الظن بشانه حيث قالوا لا يتوهم
ان بين علمت و عرفت فرقا كما قال بعضهم فان معنى علمت ان زيد اقيم و عرفت ان زيدا واحد الا ان عرف
لا ينصب خبر في الاسمية كما نصبها على الخبر معنوي بل هو موكول الاختيار العرب فانهم قد يوصون
احد المتساويين في المعنى بحكم لفظي دون الآخر و انما قلنا انه و هم قد شهدوا على بطلانه ما دللنا عليه قاطعة
على تاشير المعنى في باب التعدية و هو انه يختلف باختلاف المعاني واللفظ واحد كما في الصنيع المشتهر بين
المضامين احد مما لازم و الآخر مقعد كاضاء و اظلم قال صاحب الكشاف في تفسيره قولك كلوا اضاء لهم مشوا فيه واذا

بما في قوله تعالى و اظلم قال صاحب الكشاف في تفسيره قولك كلوا اضاء لهم مشوا فيه واذا

ابو علي سينا خضر بنو بنگدر

دو شنبه شنبه كوني كتمه شرقه نه يكشند نه جمع كوني غوبه
سه شنبه چار شنبه كوني زكهار شماله كتمه اي صادق كوزل بار
جنوبه ابته نه شنبه ده نيت
ايد بدر بوعيا بويله و حيت

منه الابيات الى الحضرة العديسة الشيخ عبد الحكيم رحمه الله عليه
افاض الله تعالى علينا ببركاته و قد يقال انها حادثة في حصول الامور
و دفع الكرويات و نفخ ربح الاموم و الكرويات
و بسن

يا كاشف الضر قد خفت ضرورتنا و بس لئلا في الكدار نكتشفها
عو و تنا اللطف بعد اللطف متصلاً و انت باللطف بعد اللطف ترونا
فجده آهي ما عودتني كرمنا العبد عبدك في الكدار بن تكتشفها
طريق خراها نكره قوله تكتشفها تكتشف مرات و اظلم عليه حصل
له قبول و اقبال و وصل آمانه و الامال عد

اعلم انه قد صنف في علوم الحديث جماعة في القدم والحديث في سنن ومسنن وابن فضالة
وانواع القرآن شامله وعلومه كاملة وصنف فيما حواه القرآن الشريف من انواع علم المتعلقة بمواطن النزول
واوقاته ووقايحه من الكنى والمدني والحضري والسفري والصبغي والتشائي والليبي والتهارني والمتعلقة
بالفاظ الشريف من الجاز والمشرك والاستعارة والتشبيه وغيرها والمتعلقة باحكامه من العام والخاص والطلق والتام
والنسخ وغيرها والمتعلقة بالاداء من الوقف والابتداء والامالة والمد والادغام والتخفيف وغيرها كما صنفه
القضاة جلال الدين البلقيني وسماه مواقع العلوم في مواقع النجوم وكما صنفه الشيخ الامام بدر الدين الزركشي
احد مشاهير اهل اناضول في علوم القرآن وكما صنفه الشيخ ابو عبد الله محمد بن الحسن الكاشغري وسماه كتاب
التحفة في علوم التفسير وكما صنفه الامام السيوطي وسماه كتاب الايقان في علوم القرآن قال في كتابه هذا
وقد جعلته مقدمة للتفسير الكبير الذي شرعته وسميته مجمع البحرين ومطلع البدرين الجامع لحرر الرواية وتقرير
الدراية ورتبته انواعه ترتيبا اشبع من ترتيب البرهان على ثمانين انواعا في معرفة الكلى
والمدني في معرفة الحضري والسفري في معرفة التهارني والليبي في الصبغي والتشائي في الوقفي
والنوي في الارضي والسمائي في اول ما نزل في آخر ما نزل اسباب النزول ما نزل على من بعض النسخ
ما نزل من نزل ما نزل من نزل وما نزل من نزل عما نزل مما نزل من نزل مما نزل من نزل
على بعض الانبياء وما نزل على ابي عبد الله عليه السلام في كيفية نزوله في معرفة اسماء السور في جمعه
وترتيبه في عدد سور و آياته وكلماته وحروفه في حفاظه وروايته في العالي والنازل في معرفة المتواتر في المشهور
في الاحاد في اثنائه في الموضوع في المدرج في معرفة الوقف والابتداء في بيان الموصوف لفظا ومعنى
معنى في الامالة والفتح وما بينهما في الادغام والافتاء والاقلاب في المد والقصر في تخفيف الهمز
في كيفية حمله في آداب تلاوته في معرفة غريبه فيما وقع فيه بغير لغة الجاز فيما وقع فيه بغير لغة العرب في
معرفة الوجود والنظائر في معرفة الأدوات التي يحتاج اليها المفسر في معرفة حروفه في قواعد مائة يحتاج اليها المفسر
في الحكم والشبه في مقدمه وموضوع في خاتمه وفاقه في جملة ومفصله في ناسخ ونسوخ في مشكله ونوم
الاصل والناقض في مطلقه ومقتد في منظومه ومفهومه في وجوه مخاطباته في حقيقة وحجازه في
تشبيهه واستعاراته في كناية وتقريرها في اللحم والاختصار في الجاز والاطلاق في الخيرة والانتاء في بدائع
القرآن في فواصل الآي في فروع السور في خاتم في مناسبة الآيات والسور في آيات المشابهة في

109 في ايجاز القرآن في العلوم المستنبطه من القرآن في امثاله في اقسامه في حمله في الاسماء والكنى والالتفات في
بهجته في اسماء من نزل فيه من القرآن في فضائل القرآن في افضل القرآن وفاضله في مفرد القرآن في خواصه
في رسوم الخط واداء كتابته في معرفة تأويله وتفسيره في بيان شرفه والحجج اليه في شروط المفسر وادابه في غريب
التفسير في طبقات التفسير فمنه ثمانون نوعا على سبيل الابداج الكتب التي نظرت على هذا الكتاب وخصته منها فمن كتب التفسير
تفسير ابن جرير و ابن ابي فاتم و ابن مردويه و ابن الشيخ ابن حبان و الفراهيدي و عبد الرزاق و ابن منذر و سعيد بن منصور و هو جزمي
سنة و حكم و هو جزمي من سندر و تفسير الطحاوي لعلاء الدين بن كثير و فضائل القرآن لابن عبيد و فضائل القرآن لابن القسيري و فضائل
القرآن لابن ابي شيبة و اقلها حمله القرآن للرازي البيهقي و آداب حمله القرآن للنسفي و شرح جابر لابن جرير و من خواص الحديث
والمسانيد والاهج و من كتب التقرارات و تعلقات الآداب مجال القرآن شرح علم الدين السخاوي النشر والتعريب لابن الجوزي الكامل
للهمزي الارشاد في القراء الفقه للوسلي الشاذل ابن عليون و الابداء لابن الابدادي و السجاوند و اللذان قوة العبد في الفهم
والامالة و بين اللفظين لابن الفصيح و من كتب اللغات و التفسير العربية و الالفاظ مفردا القرآن للراغب غريب القرآن لابن قتيبة
و للفريري الوجوه و النظائر للنسب ابوري و لابن عبد الصمد الواحد و لم في القرآن لابن الاغوش الزاهر لابن الانبار شرح التسهيل
لابن حبان المفسر لابن هشام حروف العاني لابن امية و اسم اعراب القرآن لابن البعدي المحمدي في توجيه التوازي لابن حنبل المعرب للجوابي
مشكل القرآن لابن قتيبة و من كتب الاحكام و تعلقاتها احكام القرآن لتسهيل العاقب و بكتريبن العلاء و بكتريبن الزهر و لابن العباس
و لابن الخطار و لابي جعفر القاسم و لابن العربي و لابن السجستاني و لابي عمير القاسم بن سلام و لابي منصور عبد القاهر القاسم
الشمسي الامام في اوله الاحكام للشيخ غير الدين بن عبد الله و من كتب المتعلقة بالاجاز و فنون البلاغ ايجاز القرآن للخطابي و الزحاني
و لابن سراقه و للقاضي ابي بكر الباقلافي و لعبد الجباري و للامام غير الدين و لابن ابي الاصبغ و اسم البرهان و لابن مكيان و لاسماء
عجاز القرآن لابن عبد السلام الايجاز في الجاز لابن القيسم نكبة التاميل في اسرار التتميل للرمكان البيان في البيان كالتتميل
المفيد في احكام التوكيد بدائع القرآن لابن ابي الاصبغ التتميل في اسرار التتميل في اسرار التتميل للشرقي البازري
الاخص القوي للتتميل في مناج البلاء طازم العدة لابن رشيد الضامن للعسكري المصباح لبيد الدين بن مالك الشيباني
للطبيبي الكنتا للحمجاني الالهي في الفرق بين و التعريف للشيخ تقي الدين السبكي الاقتصار في الفرق بين اللحم والاختصار
لمحمد وس الاقرا لوليد بن ابي الدين روض الافهام في اتمام الاستفهام للشيخ محمد بن ابي حنبل في شرح التتميل في حاشية الظاهر
موضع المفسر له المقدمة في نشر الالفاظ و المقدمة له احكام الآي في احكام الآي له مباحث في ترتيب السور لابن جعفر بن الزبير

في اقسامه في حمله في الاسماء والكنى والالتفات في بهجته في اسماء من نزل فيه من القرآن في فضائل القرآن في افضل القرآن وفاضله في مفرد القرآن في خواصه في رسوم الخط واداء كتابته في معرفة تأويله وتفسيره في بيان شرفه والحجج اليه في شروط المفسر وادابه في غريب التفسير في طبقات التفسير فمنه ثمانون نوعا على سبيل الابداج الكتب التي نظرت على هذا الكتاب وخصته منها فمن كتب التفسير تفسير ابن جرير و ابن ابي فاتم و ابن مردويه و ابن الشيخ ابن حبان و الفراهيدي و عبد الرزاق و ابن منذر و سعيد بن منصور و هو جزمي سنة و حكم و هو جزمي من سندر و تفسير الطحاوي لعلاء الدين بن كثير و فضائل القرآن لابن عبيد و فضائل القرآن لابن القسيري و فضائل القرآن لابن ابي شيبة و اقلها حمله القرآن للرازي البيهقي و آداب حمله القرآن للنسفي و شرح جابر لابن جرير و من خواص الحديث و المسانيد والاهج و من كتب التقرارات و تعلقات الآداب مجال القرآن شرح علم الدين السخاوي النشر والتعريب لابن الجوزي الكامل للهمزي الارشاد في القراء الفقه للوسلي الشاذل ابن عليون و الابداء لابن الابدادي و السجاوند و اللذان قوة العبد في الفهم والامالة و بين اللفظين لابن الفصيح و من كتب اللغات و التفسير العربية و الالفاظ مفردا القرآن للراغب غريب القرآن لابن قتيبة و للفريري الوجوه و النظائر للنسب ابوري و لابن عبد الصمد الواحد و لم في القرآن لابن الاغوش الزاهر لابن الانبار شرح التسهيل لابن حبان المفسر لابن هشام حروف العاني لابن امية و اسم اعراب القرآن لابن البعدي المحمدي في توجيه التوازي لابن حنبل المعرب للجوابي مشكل القرآن لابن قتيبة و من كتب الاحكام و تعلقاتها احكام القرآن لتسهيل العاقب و بكتريبن العلاء و بكتريبن الزهر و لابن العباس و لابن الخطار و لابي جعفر القاسم و لابن العربي و لابن السجستاني و لابي عمير القاسم بن سلام و لابي منصور عبد القاهر القاسم الشمسي الامام في اوله الاحكام للشيخ غير الدين بن عبد الله و من كتب المتعلقة بالاجاز و فنون البلاغ ايجاز القرآن للخطابي و الزحاني و لابن سراقه و للقاضي ابي بكر الباقلافي و لعبد الجباري و للامام غير الدين و لابن ابي الاصبغ و اسم البرهان و لابن مكيان و لاسماء عجاز القرآن لابن عبد السلام الايجاز في الجاز لابن القيسم نكبة التاميل في اسرار التتميل للرمكان البيان في البيان كالتتميل المفيد في احكام التوكيد بدائع القرآن لابن ابي الاصبغ التتميل في اسرار التتميل في اسرار التتميل للشرقي البازري الاخص القوي للتتميل في مناج البلاء طازم العدة لابن رشيد الضامن للعسكري المصباح لبيد الدين بن مالك الشيباني للطبيبي الكنتا للحمجاني الالهي في الفرق بين و التعريف للشيخ تقي الدين السبكي الاقتصار في الفرق بين اللحم والاختصار لمحمد وس الاقرا لوليد بن ابي الدين روض الافهام في اتمام الاستفهام للشيخ محمد بن ابي حنبل في شرح التتميل في حاشية الظاهر موضع المفسر له المقدمة في نشر الالفاظ و المقدمة له احكام الآي في احكام الآي له مباحث في ترتيب السور لابن جعفر بن الزبير

